

100
T.C. CUMHURİYETİN 100. YILINDA

Cumhuriyetin 100. yılında

Tıp Dalları Tarihçesi

Editörler

Dr. Cengiz Yakıncı

Dr. Lokman H. Tanrıverdi

Dr. Mehmet Ali Erkurt

Dr. Fevzi Altuntaş

Dr. Tuğçe Nur Yiğenoğlu

NOBEL TIP
KİTABEVLERİ

Cumhuriyetin 100. yılında

Tıp Dallarını Tarihçesi

Editörler

Dr. Cengiz Yakıncı

Dr. Lokman H. Tanrıverdi

Dr. Mehmet Ali Erkurt

Dr. Fevzi Altuntaş

Dr. Tuğçe Nur Yiğenoğlu

NOBEL TIP KİTABEVLERİ

© 2023 Nobel Tıp Kitabevleri Tic. Ltd. Şti.

Tıp Dalları Tarihçesi

Editörler

Dr. Cengiz Yakıncı
Dr. Lokman H. Tanrıverdi
Dr. Mehmet Ali Erkurt
Dr. Fevzi Altuntaş
Dr. Tuğçe Nur Yiğenoğlu

ISBN: 978-605-335-844-2

5846 ve 2936 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri yasası hükümleri gereğince herhangi bir bölümü, resmi veya yazısı, yazarların ve yayıncısının yazılı izni alınmadan tekrarlanamaz, basılamaz, kopyası çıkarılamaz, fotokopisi alınmaz veya kopya anlamı taşıyabilecek hiçbir işlem yapılamaz.

NOBEL TIP KİTABEVLERİ TİC. LTD. ŞTİ.

www.nobeltip.com

Millet Cad. No: 111 Çapa-İstanbul
Tel : (0212) 632 83 33
E-posta : destek@nobelip.com

DAĞITIM

Tel : (0212) 771 52 11 - (0212) 771 33 09
E-posta : hasannazli@nobelip.com

Yayımcı : Nobel Tıp Kitabevleri Tic. Ltd. Şti.
Millet Cad. No:111 34104 Fatih-İstanbul

Yayımcı Sertifika No : 50192

Baskı / Cilt : Göktuğ Ofset Yayıncılık Matbacılık Tic. Ltd. Şti
Zübeyde Hanım Mah. Sedef Cad. No : 1
İskitler-Altındağ / Ankara

Matbaa Sertifika No : 47538

Düzeltili : Zehra Apiş

Sayfa Tasarımı - Düzenleme : Kerem Acar, Hakkı Çakır

Kapak Tasarım : Şule Özdonakalan

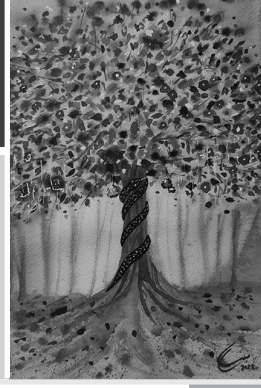
Baskı Tarihi : Aralık 2023 - İstanbul

katkılarıyla

Her hakkı Dr. Cengiz Yakıncı ve Dr. Lokman H. Tanrıverdi'ye aittir.

TAKDİM

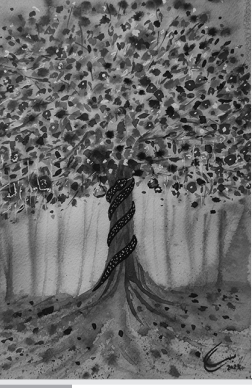

Tıbbın bir bilim dalı olarak diğer bilimlerden en önemli ayrıcalığı, onun konusunun insan olmasıdır. İnsan, çok erken tarihlerden itibaren, çeşitli sebeplerle, örneğin beslenme, beslenmenin doğurduğu sorunlar ve yaşam koşulları sebebiyle karşılaştığı zorluklar dolayısıyla, vücudunun yapısını, işleyişini, fonksiyonlardaki bozuklukları ve söz konusu şikayetlerini nasıl düzeltebileceğini öğrenmek zorunluluğunu hissetmiştir. Ancak diğer bilimsel konulardan farklı olarak, tıp bilimi, herhangi bir bilim dalının olguları, örneğin, fizik, kimya ya da astronomideki olgular şeklinde mütalaa edilip değerlendirilemez. Çünkü tıbbın konusu, doğadaki herhangi bir varlıktan çok farklı olan insan ve insan insan hayatıyla ilgilidir.

Ayrıca, biz biliyoruz ki, hekim görevini yaparken, insanın düşünen bir varlık olduğunu göz önünde bulundurur; bulundurmalıdır ve tıbbın tarihi seyri içinde zaman zaman insanın bu ayrıcalıklı durumu dile getirilmiştir. Bu ayrıcalığı en erken dile getiren Hippokrates'tir. Onun da belirttiği gibi, insanı biyolojik bir varlık olarak değerlendirmek, onu anlamak ve gerektiğinde tedavi edebilmek için yeterli değildir. Bunun en açık ve seçik delili birçok hekimin aynı zamanda filozoftur. Ancak, tıbbın bir bilim dalı olarak ayrıcalığını en güzel ifade eden Türk filozof ve hekimi İbni Sina'dır. O, hekimliğin sadece bilim adamı olma anlamına gelmediğini, çok daha farklı bir meslek olduğunu şu sözleriyle ifade etmiştir: 'Bütün hekimler filozof, bütün filozoflar hekim olmalıdır.'

Bu eserin yazarları, yazılarıyla konuyla ilgili Cumhuriyet dönemi bilimsel araştırmalarını bize tanıtırken, bir asırlık dönemde, insan ve insane sağlığı adına hekimlerimizimizin yaptığı hizmetleri dile getirmiş; bize Cumhuriyet döneminde, ülkemizde tıp adına yapılan çalışmaları tanıtmışlardır. Dolayısıyla, Türkiye Cumhuriyetinde tıp adına yapılan çalışmaları değerlendirerek, bu ülkede insan ve insan sağlığına ne kadar önem verildiğini de dile getirmişlerdir. Umarım ki, bundan sonraki yıllarda da bu başarılı çalışmalar, artarak devam edecektir.

Prof. Dr. Esin KÂHYA
Emekli Öğretim Üyesi

TAKDİM

Türkiye Cumhuriyeti'nin 100. yılında tıpta bilim dallarının yurdumuzda kuruluş ve gelişmesini içeren bu kitabı bilim dünyasına kazandırmanın gururunu yaşıyoruz. Ulu önderimiz Mustafa Kemal Atatürk'ün özlü sözleri bizlere her zaman rehber olmuş ve toplumumuza ışık tutmuştur. Çağdaş uygarlık seviyesine çıkmak için izlenecek yolun hep ilim ve fen olduğunu vurgulamıştır. Türk Tarih Kurumunun merkez binasında Atatürk'ün "Tarih yazmak tarih yapmak kadar önemlidir." sözü bizlere bilim dallarının tarihini yazmamızın önemli olacağı heyecanını yaşatmıştır. Atamızın "Türk çocuğu ecdadını tanıdıkça daha büyük işler yapmak için kendinde kuvvet bulacaktır" sözü bizlere ışık tutmuştur. Tıp ve diş hekimliği alanlarında farklı disiplinlerdeki uzmanların yazdığı bölümlerden oluşan bu tarih kitabımız ile Cumhuriyet'imizin 100. yılını kutlamak ve Atamıza şükranlarımızı iletmeyi amaçladık. Tıp bilim dallarının tarihini içeren bir kitabın maalesef günümüze kadar yazılmamış olmasına üzüldüğümüzü belirtmek isteriz. Kitabımız, yurdumuzda farklı bilim dallarının kuruluşunda hizmet veren ve gelişmesinde öncü olan bilim insanlarına yer vererek tarihi bilgileri içeren alanında ilk eser özelliğini taşıması açısından da önem taşımaktadır.

Tıpta hastalıkların çok erken yıllara dayandığı ve tedavi uygulamalarının da insanlık tarihi kadar eski olduğu bilinmektedir. Mısır'daki papirüsler, Mezopotamya'daki çivi yazısı ile yazılmış kil tabletler tıp ve diş hekimliği alanındaki ilk tarihi bilgilerimizin başlangıcını sağlamıştır. Arkasından bilgilerimiz önce el yazması sonra basılı kitaplarla artmıştır. Yıllar içerisinde tıp ve diş hekimliği alanındaki gelişmeler çeşitli bilim dallarının oluşmasında rol oynamıştır. Kitabımızda dünyadaki bilim dalları tarihçesine özet niteliğinde yer verilmiştir. Ancak kilometre taşları gibi rol oynayan bazı bilim insanları ile önemli gelişmeler aktarılmıştır. Daha çok yurdumuzdaki bilim dallarının kuruluşu ve gelişmeler daha geniş kapsamlı olarak yazılmıştır. Bilim dallarının yurdumuzdaki kuruluş tarihlerinin unutulmadan gençlere aktarılması istenmiştir. Genç kuşakların köklerini bilerek çalışmalarının Atamızın söylediği gibi daha büyük işler yapmalarında ve daha güzel eserler üretmelerinde örnek olacağı düşüncesindeyiz. Genç doktorların özellikle branş seçimlerinde seçecekleri dalların tarihçesini bilmelerinin onlara gelecekte beklediklerini ve umutlarını arttıracakları düşüncesindeyiz. Çünkü geçmişin bilmenin yararı daha güvenli bir gelecek için gereklidir. Tarih bilinci, bu zamanlara nasıl geldiğini bilmemizde ve ilerlememizde önemli unsurdur.

Bu kitapta ayrıca bilim dallarıyla ilgili özlü sözlere, anekdotlara, anılara ve doğru bilinen yanlışlar ile bazı tarihi yansıtabilecek resimlere de yer verilmiş olmasının kitaba bir zenginlik kattığı düşüncesindeyim.

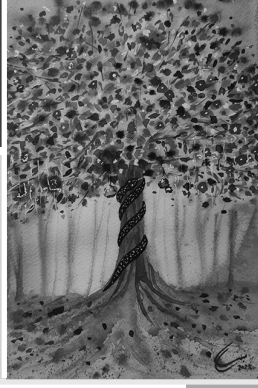
Kitapta mümkün olduğu kadar ifade birliği sağlanmaya çalışılmıştır. Özverili çalışmaya rağmen gözden kaçan hatalar için siz okuyucularımızın hoş göreceğini umuyoruz.

Kitabın editörlerinden Dr. Cengiz Yakıncı ve Dr. Lokman H. Tanrıverdi'ye, kitabın basılmasında Nobel Tıp Yayınevinin değerli yönetici ve çalışanlarına teşekkür ederiz. Bu eserin yararlı bir kaynak olmasını dilerim.

Saygılarımla.

Prof. Dr. Zeynep MISIRLIGİL

ÖNSÖZ

Saygıdeğer Okuyucular,

Cumhuriyetimizin 100. yıl dönümünde, 61 bölümden oluşan “Tıp Dallarını Tarihçesi” adlı kitabımızla karşınızdayız. Bu özel dönemde sizlere, tıp bilim dallarının uzun ve anlamlı yolculuğunu aktarmaktan gurur duyuyoruz.

Tıp, insanlığın tarih boyunca en büyük zorluklarından biri olan hastalıklarla mücadelesindeki en önemli silahı olmuştur. Bu kitap, geçmişten günümüze uzanan tıp bilim dallarının tarihçesini kapsamlı bir şekilde ele almaktadır. Türkiye'nin Cumhuriyet dönemi boyunca sağlık alanındaki gelişimleri, bilimsel ilerlemeleri ve tıp eğitiminin dönüşümünü ele alan bu eser, ülkemizin modernleşme sürecine katkı sağlayan değerli bilgilerle doludur. Kitaptaki bölüm sıralaması bölüm adlarına göre A'dan Z'ye yapılmıştır.

Kitabımızda yer alan özlü sözler, anekdotlar ve bilimsel yanılgılar, tıp biliminin insan hikâyelerine dokunduğu ve insana dair yönlerini ön plana çıkaran önemli unsurlardır. Bu metinler, tıp biliminin sadece bir araştırma alanı olmadığını, aynı zamanda insan hayatına ve deneyimine derinlemesine etki eden bir disiplin olduğunu göstermektedir.

Ayrıca, gururla ifade edebiliriz ki, bu kitapta bazı bölümler tarihçeleri ilk defa yazılan bilgileri içermektedir. Bu, kitabımızın benzersiz ve değerli bir kaynak olduğunun kanıtıdır. Uzmanlarımızın titiz çalışmaları ve tarihçelerin ortaya çıkarılması sürecinde gösterdikleri özveri, bu eseri zenginleştiren en değerli unsurlardan biridir. Kitabın adıyla oluşturulan video kanalına arka kapaktaki karekodla ulaşabilirsiniz. Burada yazarlarımız kendini tanıtmakta ve yazarı oldukları bölümle ilgili açıklamalarda bulunmaktadır.

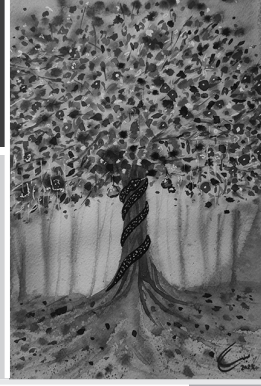
Kitabımızın hazırlanmasında emeği geçen herkesi buradan gönülden tebrik ediyor ve teşekkür ediyoruz. Editörlerimiz, yazarlarımız ve diğer tüm destekçilerimiz, bu eseri hayata geçirmek için gece gündüz çalıştılar ve bu değerli eseri siz değerli okuyucularımızla buluşturabilmek için çaba gösterdiler.

Son olarak, umuyoruz ki “Tıp Dallarını Tarihçesi” adlı bu kitabımız, sizlere tıp biliminin geçmişteki köklerinden günümüzdeki gelişimlere uzanan bir pencere açacak ve sağlık alanında yapılan büyük çabaların ne kadar değerli olduğunu hatırlatacaktır.

Daha iyiye... Daha güzele...

Prof. Dr. Cengiz YAKINCI
Dr. Öğr. Üyesi Lokman H. TANRIVERDİ

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ	1	Prof. Dr. Ayfer Gür GÜVEN	
Prof. Dr. Sarper YILMAZ		Prof. Dr. Faruk İNCECİK	
1. Acil Tıp Tarihi	5	Prof. Dr. Hakan POYRAZOĞLU	
Prof. Dr. Cuma YILDIRIM		Prof. Dr. Hasan ÖZEN	
2. Adli Tıp Tarihi	15	Doç. Dr. Şükrü GÜNGÖR	
Prof. Dr. Gürol CANTÜRK		Doç. Dr. Seda TOPÇU	
3. Aile Hekimliği Tarihi	25	Prof. Dr. Nilgün KÜLTÜRSAY	
Prof. Dr. M. Mümtaz MAZICIOĞLU		13. Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Tarihi	159
4. Alerji Tarihi	37	Prof. Dr. Füsün Çetin ÇUHADAROĞLU	
Prof. Dr. Zeynep MISIRLIGİL		14. Deri ve Zührevi Hastalıkları Tarihi	169
5. Anatomi Tarihi	51	Prof. Dr. Ülker GÜL	
Prof. Dr. Ozan TURAMANLAR		15. Diş Hekimliği Tarihi	183
6. Anesteziyoloji ve Reanimasyon Tarihi	61	Op. Dr. Mehmet Selçuk MISIRLIGİL	
Uzm. Dr. Haluk GÜMÜŞ		Prof. Dr. Aykut MISIRLIGİL	
7. Beyin ve Sinir Cerrahisi Tarihi	71	16. Eczacılık Tarihi	195
Prof. Dr. Sait NADERİ		Prof. Dr. Türkan YURDUN	
8. Biyofizik Tarihi	81	Prof. Dr. Emre DÖLEN	
Prof. Dr. Nuhan PURALI		17. Endokrinoloji Tarihi	209
9. Biyoistatistik Tarihi	89	Prof. Dr. Mustafa CESUR	
Prof. Dr. Nural BEKİROĞLU		18. Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Tarihi	227
10. Çocuk Cerrahisi Tarihi	103	Prof. Dr. Recep ÖZTÜRK	
Prof. Dr. S. N. Cenk BÜYÜKÜNAL		19. Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Tarihi	243
11. Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Tarihi	119	Dr. Öğr. Üyesi Ebru YILMAZ	
Prof. Dr. Emin ÜNÜVAR		Prof. Dr. Teoman AYDIN	
12. Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları 18 Yan Dal Tarihi	133	20. Fizyoloji Tarihi	255
Prof. Dr. Can Demir KARACAN		Prof. Dr. Levent ÖZTÜRK	
Prof. Dr. Nihat SAPAN		21. Gastroenteroloji Tarihi	265
Prof. Dr. İhsan ESEN		Prof. Dr. Dilek OĞUZ	
Doç. Dr. Soner Sertan KARA		22. Genel Cerrahi Tarihi	275
Prof. Dr. Orhan DERMAN		Doç. Dr. Yusuf Murat BAĞ	
Prof. Dr. Derya Gümüş DOĞAN		Prof. Dr. Cüneyt KAYAALP	
Doç. Dr. Hatice MUTLU		23. Geriatri Tarihi	289
Prof. Dr. H. Uğur ÖZÇELİK		Prof. Dr. Ü. Deniz Suna ERDİNÇLER	
Prof. Dr. Nevin YALMAN		24. Göğüs Cerrahisi Tarihi	293
Prof. Dr. Aydan İKİNCİOĞULLARI		Prof. Dr. Hakkı ULUTAŞ	
Prof. Dr. Osman BAŞPINAR		25. Göğüs Hastalıkları Tarihi	301
Prof. Dr. Fatih Süheyl EZGÜ		Prof. Dr. Mehmet KARADAĞ	

26. Göz Hastalıkları Tarihçesi	317
Prof. Dr. Süleyman KAYNAK Prof. Dr. Reha ERSÖZ Prof. Dr. Osman Şevki ARSLAN Prof. Dr. Belgin İZGİ Doç. Dr. Doğan CEYHAN	
27. Halk Sağlığı Tarihçesi	327
Prof. Dr. Zafer ÖZTEK	
28. Hava ve Uzay Hekimliği Tarihçesi	339
Doç. Dr. Nazım ATA Dr. Öğr. Üyesi Şükrü Hakan GÜNDÜZ	
29. Hematoloji Tarihçesi	349
Prof. Dr. Mustafa ÇETİNER	
30. Hemşirelik Tarihçesi	357
Prof. Dr. Ayla Bayık TEMEL Prof. Dr. İsmet EŞER	
31. Histoloji ve Embriyoloji Tarihçesi	373
Prof. Dr. Yiğit UYANIKGİL	
32. İç Hastalıkları Tarihçesi	385
Doç. Dr. Gülali AKTAŞ	
33. İmmünoloji Tarihçesi	395
Prof. Dr. Deniz N. ÇAĞDAŞ AYVAZ	
34. Kadın Hastalıkları ve Doğum Tarihçesi	415
Prof. Dr. Murat YAYLA	
35. Kalp ve Damar Cerrahisi Tarihçesi	431
Prof. Dr. Nilgün BOZBUĞA	
36. Kardiyoloji Tarihçesi	443
Prof. Dr. Ahmet Bilge SÖZEN	
37. Kulak Burun Boğaz Hastalıkları Tarihçesi	449
Op. Dr. Ümit EVRAN	
38. Metabolizma Tarihçesi	461
Prof. Dr. Fatih Süheyl EZGÜ	
39. Nefroloji Tarihçesi	467
Doç. Dr. Mümtaz YILMAZ Prof. Dr. Ali BAŞÇI	
40. Nöroloji Tarihçesi	477
Prof. Dr. Dursun KIRBAŞ	
41. Nükleer Tıp Tarihçesi	499
Prof. Dr. Neşe İlgin KARABACAK	
42. Ortopedi ve Travmatoloji Tarihçesi	509
Prof. Dr. İrfan ESENKAYA	
43. Plastik, Rekonstrüktif ve Estetik Cerrahi Tarihçesi	527
Prof. Dr. İbrahim YILDIRIM	
44. Radyasyon Onkolojisi Tarihçesi	553
Doç. Dr. Şimay GÜROCAK	
45. Radyoloji Tarihçesi	563
Prof. Dr. Cihat Çınar BAŞEKİM Doç. Dr. Murat BAYKARA	
46. Romatoloji Tarihçesi	571
Doç. Dr. Servet YOLBAŞ	
47. Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Tarihçesi	581
Prof. Dr. Vahdet GÜL	
48. Spor Hekimliği Tarihçesi	591
Prof. Dr. Emin ERGEN	
49. Sualtı Hekimliği ve Hiperbarik Tıp Tarihçesi	603
Prof. Dr. Akın Savaş TOKLU	
50. Tıbbi Biyokimya Tarihçesi	615
Prof. Dr. Münire HACİBEKİROĞLU	
51. Tıbbi Biyoloji Tarihçesi	629
Prof. Dr. Şükriye AYTER	
52. Tıbbi Ekoloji ve Hidroklimatoloji Tarihçesi	637
Prof. Dr. Nergis ERDOĞAN	
53. Tıbbi Farmakoloji Tarihçesi	651
Prof. Dr. Mehmet MELLİ	
54. Tıbbi Genetik Tarihçesi	661
Dr. Öğr. Üyesi Maide BARIŞ Prof. Dr. Şükrü ÖZTÜRK	
55. Tıbbi Mikrobiyoloji Tarihçesi	669
Doç. Dr. Yücel DUMAN Prof. Dr. Mustafa SAMASTI	
56. Tıbbi Onkoloji Tarihçesi	679
Prof. Dr. Mahmut GÜMÜŞ Uzm. Dr. Tuba Baydaş	
57. Tıbbi Patoloji Tarihçesi	687
Prof. Dr. Kutsal YÖRÜKOĞLU	
58. Tıp Bilişimi Tarihçesi	701
Prof. Dr. Nilgün BOZBUĞA	
59. Tıp Eğitimi Tarihçesi	713
Prof. Dr. Melih ELÇİN Prof. Dr. Berna MÜSAL	
60. Tıp Tarihi ve Etik Tarihçesi	721
Dr. Çağrı Zeybek ÜNSAL Dr. Sevim COŞKUN Prof. Dr. Nüket BÜKEN	
61. Üroloji Tarihçesi	741
Prof. Dr. Rauf Taner DİVRİK	

YAZARLAR*

Gülali AKTAŞ, Doç. Dr.
BAİBÜ Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0001-7306-5233
aliaktas@ibu.edu.tr

Osman Şevki Arslan, Prof. Dr.
İÜC Cerrahpaşa Tıp Fakültesi
Göz Hastalıkları Anabilim Dalı (E),
Demiroğlu Bilim Üniversitesi Tıp Fakültesi
Göz Hastalıkları Anabilim Dalı
Grup Florence Nightingale İstanbul Hastanesi
Göz Hastalıkları Kliniği
ORCID: 0000-0001-6359-4799
osmansevkiarslan@gmail.com

Nazım ATA, Doç. Dr.
Uçucu Sağlığı Araştırma ve
Eğitim Merkezi Başkanlığı Eskişehir
ORCID: 0000-0002-7200-3003
doktornazim@yahoo.com

Teoman AYDIN, Prof. Dr.
Bezmialem Vakıf Üniversitesi Tıp Fakültesi
Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0002-0902-6771
drteomanaydin@gmail.com

Şükriye AYTER, Prof. Dr.
HÜ Tıp Fakültesi Tıbbi Biyoloji (E) ve
TOBB ETÜ Tıp Fakültesi Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0003-1552-8804
sayter@hacettepe.edu.tr
sayter@etu.edu.tr

Yusuf Murat BAĞ, Doç. Dr.
SBÜ Ankara Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi
Genel Cerrahi Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0002-0159-9356
yusufmuratbag@hotmail.com

Maide BARIŞ, Dr. Öğr. Üyesi
MÜ Tıp Fakültesi Tıp Tarihi ve Etik Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0001-7445-4599
maide.baris@marmara.edu.tr

Ali BAŞÇI, Prof. Dr.
EÜ Tıp Fakültesi Nefroloji Bilim Dalı
ali.basci@gmail.com

Cihat Çınar BAŞEKİM, Prof. Dr.
Acıbadem Ataşehir Hastanesi Radyoloji Kliniği
ORCID: 0000-0002-3954-9602
cinarbasekim@yahoo.com

Osman BAŞPINAR, Prof. Dr.
GAÜN Tıp Fakültesi Çocuk Kardiyolojisi Bilim Dalı
ORCID: 0000-0002-9307-0344
osmanbaspinar@hotmail.com

Tuba Baydaş, Uzm. Dr.
Göztepe Süleyman Yalçın Şehir Hastanesi
Onkoloji Kliniği
ORCID: 0000-0001-7336-4647
tuba.baydas@gmail.com

Murat BAYKARA, Doç. Dr.
Haydarpaşa Numune Hastanesi Radyoloji Kliniği
ORCID: 0000-0003-2588-9013
muratbaykara@hotmail.com

Nural BEKİROĞLU, Prof. Dr.
MÜ Tıp Fakültesi Biyoistatistik Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0001-6471-6612
nural@marmara.edu.tr

Nilgün BOZBUĞA, Prof. Dr.
İÜ İstanbul Tıp Fakültesi
Kalp ve Damar Cerrahisi Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0002-4401-5250
nilgun.bozbuga@istanbul.edu.tr

*Yazar isimleri soyadlarına göre alfabetik olarak sıralanmıştır.

Nuket Örnek BÜKEN, Prof. Dr.

HÜ Tıp Fakültesi Tıp Tarihi ve Etik Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0001-9166-6569
nuketbuken@hacettepe.edu.tr

S.N Cenk BÜYÜKÜNAL, Prof. Dr.

FRCS(hon),FEAPU,FEAPS,FEPS(hon)
İÜC Cerrahpaşa Tıp Fakültesi
Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı (E)
ORCID: 0000-0001-6747-601X
buyukunalc@gmail.com

Gürol CANTÜRK, Prof. Dr.

AÜ Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0003-3720-3963
gurolcanturk@yahoo.com

Mustafa CESUR, Prof. Dr.

YİÜ Tıp Fakültesi Endokrinoloji ve
Metabolizma Hastalıkları Bilim Dalı
ORCID: 0000-0002-1029-2604
drcesur@yahoo.com

Doğan CEYHAN, Doç. Dr.

Güven Çayyolu Cerrahi Tıp Merkezi
ORCID: 0000-0003-4984-7459
doganceyhan@yahoo.com

Sevim COŞKUN, Dr.

HÜ Tıp Fakültesi Tıp Tarihi ve Etik Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0003-4509-404X
sevimcoskun@hacettepe.edu.tr

Deniz N. Çağdaş AYVAZ, Prof. Dr.

HÜ Tıp Fakültesi Çocuk İmmünoloji Bilim Dalı
ORCID: 0000-0003-2213-4627
deniz.ayvaz@hacettepe.edu.tr

Mustafa ÇETİNER, Prof. Dr.

MA Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi
Hematoloji Bilim Dalı
ORCID: 0000-0002-5903-8973
mustafa.cetiner@acibadem.com.tr

Füsün Çetin ÇUHADAROĞLU, Prof. Dr.

HÜ Tıp Fakültesi Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve
Hastalıkları Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0002-6088-0308
fusunc@hacettepe.edu.tr

Orhan DERMAN, Prof. Dr.

HÜ Tıp Fakültesi Ergen Sağlığı Bilim Dalı
ORCID: 0000-0003-4618-1110
oderman@hacettepe.edu.tr

Rauf Taner DİVRİK, Prof. Dr.

Serbest Hekim (E)
ORCID: 0000-0003-1172-9246
t.divrik@gmail.com

Derya Gümüş DOĞAN, Prof. Dr.

İNÜ Tıp Fakültesi Gelişimsel Pediatri Bilim Dalı
ORCID: 0000-0003-1587-9639
deryagumus@yahoo.com

Emre DÖLEN, Prof. Dr.

MÜ Eczacılık Fakültesi
Analitik Kimya Anabilim Dalı (E)
ORCID: 0000-0002-3670-3627
emredolen@gmail.com

Yücel DUMAN, Doç. Dr.

İNÜ Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0002-9090-2096
yucel.duman@inonu.edu.tr

Melih ELÇİN, Prof. Dr.

Springfield College School of Health Sciences
ORCID: 0000-0002-1652-906X
melcin@springfieldcollege.edu

Ü. Deniz Suna ERDİNÇLER, Prof. Dr.

İÜC Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Geriatri Bilim Dalı
ORCID: 0000-0003-1208-4750
denizsuna.erdinciler@gmail.com

Nergis Erdoğan, Prof. Dr.

İÜ İstanbul Tıp Fakültesi Tıbbi Ekoloji ve
Hidroklimatoloji Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0001-9674-8547
nerdogan@istanbul.edu.tr

Emin ERGEN, Prof. Dr.

Haliç Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi
ORCID: 0000-0002-3237-9196
eminergen@halic.edu.tr

T. Reha ERSÖZ, Prof. Dr.

ÇÜ Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı (E)
Özel Sevgi Göz Merkezi
ORCID: 0009-0001-7034-2335
reha@ersoz.org

İhsan ESEN, Prof. Dr.

FÜ Tıp Fakültesi Çocuk Endokrinolojisi Bilim Dalı
ORCID: 0000-0003-1700-6778
esen_ihsan@yahoo.com

İrfan ESENKAYA, Prof. Dr.

SANTE Tıp Merkezi (E) İstanbul
ORCID: 0000-0002-7321-0012
iesenkaya@hotmail.com

İsmet EŞER, Prof. Dr.

EÜ Hemşirelik Fakültesi
Hemşirelik Esasları Anabilim Dalı (E)
Demiroğlu Bilim Üniversitesi
Florence Nightingale Hastanesi Hemşirelik Yüksekokulu
Hemşirelik Esasları Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0002-6563-6822
iseser54@yahoo.com

Ümit EVRAN, Op. Dr.

KBB Uzmanı (E)
ORCID: 0000-0003-1379-0155
umitevran@yahoo.com

Fatih Süheyl EZGÜ, Prof. Dr.

GÜ Tıp Fakültesi Çocuk Beslenme ve
Metabolizma Bilim Dalı
ORCID: 0000-0001-9497-3118
fezgu@gazi.edu.tr

Ülker GÜL, Prof. Dr.

SBÜ Gülhane Tıp Fakültesi Deri ve
Zührevi Hastalıklar Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0003-4203-7998
ulkerkul@yahoo.com

Vahdet GÜL, Prof. Dr.

Ankara Özel Ortadoğu İncek
Fizik Tedavi Hastanesi Psikiyatri Bölümü
ORCID: 0000-0002-4214-7487
vgul@erzincan.edu.tr

Haluk GÜMÜŞ, Uzm. Dr.

Dışkapı Yıldırım Beyazıt EAH
Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği Şefi (E)
ORCID: 0000-0002-2624-2273
hgumus03@gmail.com

Mahmut Gümüş, Prof. Dr.

İMÜ Göztepe Süleyman Yalçın Şehir Hastanesi
ORCID: 0000-0003-3550-9993
mgumus@superonline.com

Şükrü Hakan GÜNDÜZ, Dr. Öğr. Üyesi

SBÜ Savunma Sağlık Bilimleri Enstitüsü
Hava ve Uzay Hekimliği Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0001-8912-3549
sukruhakan74@gmail.com

Şükrü GÜNGÖR, Doç. Dr.

İNÜ Tıp Fakültesi Çocuk Gastroenterolojisi,
Hepatoloji ve Beslenme Bilim Dalı
ORCID: 0000-0002-0433-5970
sukru.gungor@yahoo.com

Şimay GÜROCAK, Doç. Dr.

SBÜ Tıp Fakültesi Çam ve Sakura Şehir Hastanesi
Radyasyon Onkolojisi Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0002-3707-5183
simaygurocak@yahoo.com

Ayfer Gür GÜVEN, Prof. Dr.

AKDÜ Tıp Fakültesi Çocuk Nefrolojisi Bilim Dalı (E)
ORCID: 0000-0002-4354-1400
gur@akdeniz.edu.tr

Münire HACİBEKİROĞLU, Prof. Dr.

İÜC Cerrahpaşa Tıp Fakültesi
Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı (E)
Haliç Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi -Avclar Hospital
ORCID: 0000-0001-5977-9600
mhacibekiroglu@gmail.com

K. Aydan İKİNCİOĞULLARI, Prof. Dr.

AÜ Tıp Fakültesi
Çocuk İmmünolojisi ve Alerji Bilim Dalı
ORCID: 0000-0003-1145-0843
aydan@mac.com

Faruk İNCECİK, Prof. Dr.

ÇÜ Tıp Fakültesi Çocuk Nörolojisi Bilim Dalı
ORCID: 0000-0003-1901-910X
fincecik@cu.edu.tr

Belgin İZGİ, Prof. Dr.

İÜ İstanbul Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0002-1074-3612
bizgiz@istanbul.edu.tr

Soner Sertan KARA, Doç. Dr.

ADÜ Tıp Fakültesi
Çocuk Enfeksiyon Hastalıkları Bilim Dalı
ORCID: 0000-0002-8129-6063
drsoner@yahoo.com

Neşe İlgın KARABACAK, Prof. Dr.

GÜ Tıp Fakültesi Nükleer Tıp Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0001-9022-3053
nesekarabacak@gmail.com

Can Demir KARACAN, Prof. Dr.

AYBÜ Tıp Fakültesi Çocuk Acil Bilim Dalı
ORCID: 0000-0001-5301-8106
candecan@hotmail.com

Mehmet KARADAĞ, Prof. Dr.

BUÜ Tıp Fakültesi
Göğüs Hastalıkları Anabilim Dalı (E)
ORCID: 0000-0002-9027-1132
karadag@uludag.edu.tr

Cüneyt KAYAALP, Prof. Dr.

İNÜ Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı (E)
ORCID: 0000-0003-4567-2998
cuneytkayaalp@hotmail.com

Süleyman KAYNAK, Prof. Dr.

Tınaztepe Üniversitesi Tıp Fakültesi
Göz Hastalıkları Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0001-5587-7238
skaynak@retina-gm.com

Dursun KIRBAŞ, Prof. Dr.

İstinye Üniversitesi Medicalpark
Gaziosmanpaşa Hastanesi Nöroloji Bölümü
ORCID: 0000-0002-7113-8504
drkiras@gmail.com

Nilgün KÜLTÜRSAY, Prof. Dr.

EÜ Tıp Fakültesi Yenidoğan Bilim Dalı (E)
ORCID: 0000-0003-0867-1514
nilgunkultursay@gmail.com

M. Mümtaz MAZICIOĞLU, Prof. Dr.

ERÜ Tıp Fakültesi
Aile Hekimliği Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0002-6458-2906
mumtaz33@hotmail.com

Mehmet MELLİ, Prof. Dr.

AÜ Tıp Fakültesi Tıbbi Farmakoloji Anabilim Dalı (E)
ORCID: 0000-0003-4989-2743
melli@medicine.ankara.edu.tr

Aykut MISIRLIGİL, Prof. Dr.

AÜ Dış Hekimliği Fakültesi
Mikrobiyoloji Anabilim Dalı (E)
ORCID: 0009-0001-3988-6510
misirligil@gmail.com

Mehmet Selçuk MISIRLIGİL, Op. Dr.

SBÜ Dr. Abdurrahman Yurtaslan Ankara Onkoloji EAH
ORCID: 0000-0002-8494-7757
smisirligil@gmail.com

Zeynep MISIRLIGİL, Prof. Dr.

İstinye Üniversitesi Tıp Fakültesi
İmmünoloji ve Alerjik Hastalıklar Bölümü
Ankara Liv Hastanesi
ORCID: 0000-0003-4624-4579
drmisirli@gmail.com

Berna MUSAL, Prof. Dr.

İEÜ Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0002-2688-8357
berna.musal@ieu.edu.tr

Hatice MUTLU, Doç. Dr.

AÜ Tıp Fakültesi
Çocuk Genetik Hastalıkları Bilim Dalı
ORCID: 0000-0001-5624-3878
hmalbayrak@ankara.edu.tr

Sait NADERİ, Prof. Dr.

İstanbul SN Beyin Omurga Merkezi (E)
Nöroşirürji Uzmanı
ORCID: 0000-0002-6784-4270
saitnaderi@yahoo.com

Dilek OĞUZ, Prof. Dr.

ÇOMÜ Tıp Fakültesi Gastroenteroloji Bilim Dalı
ORCID: 0000-0003-0634-6347
dilek.oguz@comu.edu.tr

H. Uğur ÖZÇELİK, Prof. Dr.
HÜ Tıp Fakültesi
Çocuk Göğüs Hastalıkları Bilim Dalı
ORCID: 0000-0003-1587-5216
uozcelik@hacettepe.edu.tr

Hasan ÖZEN, Prof. Dr.
HÜ Tıp Fakültesi Çocuk Gastroenteroloji,
Hepatoloji ve Beslenme Bilim Dalı
ORCID: 0000-0002-2349-1602
hasozen@yahoo.com

Zafer ÖZTEK, Prof. Dr.
Maltepe Üniversitesi Tıp Fakültesi
Halk Sağlığı Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0001-9025-2129
zoztek@hotmail.com

Levent ÖZTÜRK, Prof. Dr.
TÜ Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0002-0182-3960
leventozturk@trakya.edu.tr

Recep ÖZTÜRK, Prof. Dr.
İstanbul Medipol Üniversitesi Tıp Fakültesi
Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0002-2623-7212
rozturk@medipol.edu.tr

Şükrü ÖZTÜRK, Prof. Dr.
İÜ İstanbul Tıp Fakültesi Tıbbi Genetik Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0002-8809-7462
sozturk@istanbul.edu.tr

M. Hakan POYRAZOĞLU, Prof. Dr.
ERÜ Tıp Fakültesi Çocuk Romatolojisi Bilim Dalı
ORCID: 0000-0002-5142-8432
mhpoyraz@erciyes.edu.tr

Nuhan PURALI, Prof. Dr.
HÜ Tıp Fakültesi Biyofizik Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0002-06604-2303
npurali@hacettepe.edu.tr

Mustafa SAMASTI, Prof. Dr.
İMÜ Tıp Fakültesi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı (E)
ORCID: 0000-0002-3879-7196
msamasti@yahoo.com

Nihat SAPAN, Prof. Dr.
BUÜ Tıp Fakültesi Çocuk Alerjisi ve
İmmünoloji Bilim Dalı
ORCID: 0000-0002-7601-8392
nihatsapan@yahoo.com.tr

Ahmet Bilge SÖZEN, Prof. Dr.
İÜ İstanbul Tıp Fakültesi Kardiyoloji Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0001-7324-2842
absozen@istanbul.edu.tr

Ayla Bayık TEMEL, Prof. Dr.
EÜ Hemşirelik Fakültesi
Halk Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı (E)
Demiroğlu Bilim Üniversitesi
Florence Nightingale Hastanesi Hemşirelik Yüksekokulu
Halk Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0001-8727-3279
ayla.bayik@gmail.com

Akın Savaş TOKLU, Prof. Dr.
İÜ İstanbul Tıp Fakültesi
Sualtı Hekimliği ve Hiperbarik Tıp Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0003-4900-8559
astoklu@istanbul.edu.tr

Seda TOPÇU, Doç. Dr.
AÜ Tıp Fakültesi Sosyal Pediatri Bilim Dalı
ORCID: 0000-0002-2047-5850
drsedatopcu@gmail.com

Ozan TURAMANLAR, Prof. Dr.
İKÇÜ Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0002-0785-483X
ozanturamanlar@hotmail.com

Hakkı ULUTAS, Prof. Dr.
İzmir Ekonomi Üniversitesi Tıp Fakültesi
Medical Point Hastanesi Göğüs Cerrahisi Kliniği
ORCID: 0000-0001-9603-7323
drhakiulutas@yahoo.com

Yiğit UYANIKGİL, Prof. Dr.
EÜ Tıp Fakültesi
Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0002-4016-0522
yigit.uyanikgil@ege.edu.tr

Çağrı Zeybek ÜNSAL, Dr.

HÜ Tıp Fakültesi Tıp Tarihi ve Etik Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0001-7639-0429
cagri.zunsal@hacettepe.edu.tr

Emin ÜNÜVAR, Prof. Dr.

İÜ İstanbul Tıp Fakültesi
Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı (E)
ORCID: 0000-0003-2685-6483
eunuvar64@gmail.com

Nevin YALMAN, Prof. Dr.

Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi
Çocuk Hematolojisi ve Onkolojisi Bilim Dalı
ORCID: 0000-0002-8822-6615
yalman@istanbul.edu.tr

Murat YAYLA, Prof. Dr.

Acıbadem-Kadıköy-Kozyatağı-International Hastaneleri
Perinatoloji Konsültan Hekimi
ORCID: 0000-0002-3880-4704
murat.yayla@acibadem.com

İbrahim YILDIRIM, Prof. Dr.

İÜC Cerrahpaşa Tıp Fakültesi
Plastik, Rekonstrüktif ve Estetik Cerrahi Anabilim Dalı (E)
ORCID: 0000-0002-5770-5867
iy1442@gmail.com

Cuma YILDIRIM, Prof. Dr.

GAÜN Tıp Fakültesi Acil Tıp Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0002-3504-8771
yildirimca412@gmail.com

Ebru YILMAZ, Dr. Öğr. Üyesi

Bezmialem Vakıf Üniversitesi
Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0003-2172-2742
dr.ozcanebru@gmail.com

Mümtaz YILMAZ, Doç. Dr.

EÜ Tıp Fakültesi Nefroloji Bilim Dalı
ORCID: 0000-0002-8585-0770
mumtaz.yilmaz@ege.edu.tr

Servet YOLBAŞ, Doç. Dr.

İNÜ Tıp Fakültesi Romatoloji Bilim Dalı
ORCID: 0000-0001-8516-9769
servetyolbas@yahoo.com.tr

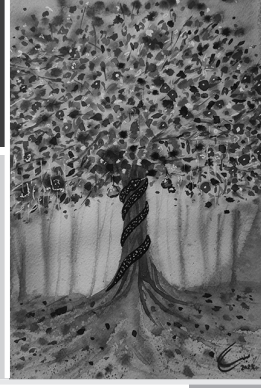
Kutsal YÖRÜKOĞLU, Prof. Dr.

DEÜ Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0002-4099-0905
kutsal.yorukoglu@deu.edu.tr

Türkan YURDUN, Prof. Dr.

Fenerbahçe Üniversitesi Eczacılık Fakültesi
Farmasötik Toksikoloji Anabilim Dalı
ORCID: 0000-0002-2554-1204
turkan.yurdun@fbu.edu.tr

TIP TARİHİNİ NİÇİN ÖĞRENMELİYİZ?

Tıp Tarihi ve Tarihle İlgilenmek Gerçekten Gerekli midir?

Prof. Dr. S. N. Cenk BÜYÜKÜNAL,
FRCS(hon) FEAPU FEAPS FTAPS FTAPU

Avustralya'nın efsanevi çocuk cerrahı Prof. Durhan Smith, 1997 yılında, *Pediatric Surgery International Dergisi*'nde "History of Hypospadias" isimli hipospadias cerrahisinin tarihsel gelişimini anlatan yazısını şu cümle ile bitirmişti: "Cerrahi teknikler içinde, geçmişte tanımlanmamış hiçbir yenilik yoktur."

Bu tanım gerçekten de çok doğrudur ve hipospadias cerrahisindeki önemli tekniklerin hemen tamamı özellikle 19. yy. içinde tanımlanmış bulunmaktadır. Üstelik, hipospadiasın uç türlerinde kullanılan bazı tedavi yöntemleri 15. yy.da Amasyalı Cerrah Şerafeddin Sabuncuoğlu tarafından resmedilmiş ve tanımlanmıştır. Hipospadyasta ilk lümeni olan sonda kullanımı onun verdiği bilgilerden öğrenilmiştir.

Cerrahi tarihçe bilgisinden yoksun pek çok bilim insanının bilerek veya bilmeyerek geçmişte tanımlanmış teknikleri bir buluş, bir yenilik gibi sunmaları sıklıkla gözlenen bir durum değil midir?

Bu görüşü genelleştirecek olursak, acaba "Albert Einstein'in rölativite teorisini yayımlamadan önce eğer bir patent bürosu arşivinde çalışmamış olsaydı, tüm yeni ve eski verileri tek elden gözlemlene şansı olmasaydı ya da Sir I Newton'un yazdıklarını okumasaydı bu önemli buluşunu rahatça yapabilir miydi?" diye düşünebiliriz.

Alman mühendisler ve özellikle Werner von Brown, Jules Verne'nin *Aya Seyahat* isimli romanından habersiz olsaydı, Apollo Projesi'ndeki Satürn roketi gerçeğine inanabilir ve tasarımını yapabilir miydi?

Jenner çiçek aşısını, Pasteur kuduz aşısını geliştirirken kendilerinden önce yapılmış benzer çalışmalarını okumasalar acaba bu başarıya erişebilirler miydi?

Henry Glassie'nin "önemli" sözcüğü önemli ve yol göstericidir: "Tarih sadece bir geçmiş olarak anlaşılmamalıdır. Ama, modern ve çağdaş bir gezginin, belirli bir konuda yapacağı araştırmalar için geçmişten günümüze gelen önemli bir harita olarak algılanmalıdır."

Biz hekimler tıp tarihine önem vermeliyiz. Bunu;

- Yüzyıllar önce bulunmuş teknik ve yöntemleri hiçbir araştırma yapmaksızın sahiplenmemek,

- Günümüze ve geçmişe ait değerli bilgileri torunlarımız ve gelecek nesillere aktarabilmek,

- İlkel koşullarda bile pek çok tedavi yöntemlerini, cerrahi teknikleri akıl etmiş eski büyük ustaların haklarını verebilmek, harcanan emekleri takdir edebilmek için yapmalıyız.

Tıp Tarihini Neden ve Nasıl Öğrenmeliyiz?

Prof. Dr. Rauf Taner DİVRİK

Genel anlamda tarih; geçmişte belli bir zamanda, belli bir yerde ve belli kişiler tarafından yaşanmış olayları, yazılı kaynaklara dayandırarak sebep ve sonuç ilişkisi içerisinde inceleyen bilim dalıdır.

Tarih her zaman şimdiki zamanda yazılır ama daima gelecek zamanda okunur. Kâinattaki canlı cansız tüm varlıklar zamana, coğrafyaya, mevsime, yaşanan olaylara bir tepki verir ve tarihsel dönüşüme uyum sağlar.

Bir makalede tarih şu şekilde ifade edilmiştir; "Tarih, insanın ve kâinatın geçmiştir." Aslında tarih geçmiş değildir, geçmişten elde edilen bilgi ve tecrübeler neticesinde gelecek için bir rehberdir, yol göstericidir, hatalardan ders çıkarıcıdır.

Tıp tarihi de bu bağlamda "yazının icadından günümüze dek, canlıların sağlığı ve hastalıkları ile ilgili olayları neden-sonuç açısından incelemeyi ve geçmişi analiz edip geleceği de öngörebilme becerisini kazanmayı amaçlayan bir bilim dalı"dır.

Aslında makalenin birinci konusu ve sorusu olan "Tıp Tarihini Neden Öğrenmeliyiz?"'in cevabı da tanımının içindedir. Yaşanmışlıklardan ders almak, kanıtlanmış doğruları öğrenmek ve uygulamak, yapılmış ve yaşanmış hatalara tekrar düşmemek, doğru ve yarım kalmış işleri tamamlamak. Bunları öğrenip yaparken de en önemlisi gelecek nesillere aktarmaktır.

Konumuzun ikinci bölümü de "Nasıl Öğrenmeliyiz?" Bilim adamı olmak, öncelikle araştırmaktan, okumaktan, sorgulamaktan ve verileri analiz etmekten geçer.

Konuyla ilgili çok makale okumalıyız, çok araştırmalıyız, farklı görüşleri ve farklı makaleleri karşılaştırmalıyız ve bilgi havuzumuza doldurduğumuz her damla bilginin doğruluğunu ve tutarlığını bilimsel platformda güvenilir kaynaklar ve sağlam referanslar eşliğinde ve ön yargısız ispat etmeliyiz.

Neden Tarih Yazıyoruz?

Prof. Dr. Emre DÖLEN

Bir bilim dalının veya mesleğin gelişiminin tarihini bilmek o bilim dalı veya meslekle uğraşanlara geçmişten geleceğe doğru bir bakış açısı sağlar. Bu bakımdan geçmiş bilmek bugün bulunulan yeri değerlendirebilmek için önem kazanmaktadır. Ünlü İngiliz fizikçi Bernal, bilimin gelişimi ve bilim tarihi konusunda aşağıdaki benzetmeyi yapmaktadır: “Bilimi çok büyük bir hızla akan bir ırmak olarak düşünelim. Bu durumda bizler bugün için olsa olsa ırmağın bizim görüş alanımız içindeki akış yönünü bilebiliriz ve ileride ne yönde akacağı konusunda bazı tahminler yürütebiliriz. Gelecekte ne olacağını bilmiyoruz ama tüm olasılıklara karşı hazırlıklı olmamız gerektiğinin bilincindeyiz.” Bu nedenle tüm bilim insanlarının mesleklerinin geçmişini bilmesi ve tüm bilim alanlarındaki eğitimde genel olarak bilimin ve özel olarak alanın geçmişinin öğretilmesi önem taşımaktadır.

Neden Tıp Tarihi?

Prof. Dr. İrfan ESENKAYA

Tarih ilgili konudaki süreci, geçmişi ve gelişimi kapsamaktadır. Geçmiş nasıl bugün için “önceki/eski dönem” olarak kabul ediyorsak, gelecek de bugünleri aynı şekilde görecektir. Onun için geleceğe güzel izler bırakmalıyız.

Her alanda olduğu gibi ortopedi ve travmatoloji alanında da geçmişi bilmek ve tarihçeye hakim olabilmek, günümüzdeki uygulamaları ve konuda emeği geçenleri anlamamıza yardımcı olacağı gibi gelecek planlarımıza da ışık tutacak, yol gösterecektir. Geçmişte yapılanları, “o günün şartlarında” başlığı altında değerlendirmek önemlidir. Bugün geldiğimiz noktada ise, en üst düzey ve kabul gören uygulamaların da “altın

standart” şeklinde değil de “bugünün şartlarında/imkânlarında” başlığı altında değerlendirmek daha uygun olacaktır.

Teknoloji alanındaki gelişmeler, her alanda olduğu gibi tıp alanında da ufukları genişletmektedir. Ortopedi ve travmatoloji bilim alanında da, teknoloji ve endüstri sayesinde kullanılan malzemelerin dayanıklılık ve dirençleri artırılmış, pek çok implant tasarlanarak geliştirilmiş, bilgisayar yazılımları ve yapay zekâ uygulamalarının da dâhil edilmesiyle hayal bile edemeyeceğimiz teknikler ortaya çıkmıştır. Robotik kol yardımcı cerrahi uygulamaları buna örnek gösterebiliriz. Her düzeydeki eğitimde (asistan, uzman, hasta vb.); oto-stereoskopik ekranların, sanal gerçeklik (*virtual reality*, VR), genişletilmiş gerçeklik (*extended reality*, XR), artırılmış gerçeklik (*augmented reality*, AR), artırılmış sanallık (*augmented virtuality*, AV) uygulamaya girmesiyle uzay filmlerinde gördüğümüz uygulamalar günlük yaşamda uygulanabilir olmuş ve günümüz, gelecek için şimdiden “geçmiş/önceki dönem” konumuna girmiştir.

Şimdilik karar verme mekanizması hekimleri kontrolü altında olsa da, ChatGPT dâhil benzeri uygulamaların hekimi tembelleğe itebileceğini ve bazı konularda “nasırlaşma” olabileceğini göz önünde bulundurmak gerekiyor. Ne hayal ediyorsak onun gerçekleşebileceği bir gelecekte yazılacak “tarihçe” de yer alabilmemiz için kendi alanlarımızda katkılarımızı sürdürmeye devam etmeliyiz.

Tıp Tarihini Neden Bilmeliyiz? Nasıl Öğrenmeliyiz?

Prof. Dr. Ayfer Gür GÜVEN

Tarih yazının icadı ile başlıyor. Bundan önce de hastalık-sağlık konularında birçok aşamalar mutlaka olmuştur. Acaba neler olmuştur? Merak etmek gerekmez mi? Stetoskobu, enjektörü elinize aldığınızda, hastanızın hayatını kurtaracak resüsitasyonu yaparken bir antibiyotiği reçetenize yazarken hiç düşündünüz mü? Acaba nasıl ve kimler tarafından oluşturuldu? O zaman diyebiliriz ki “Neden bilmeliyiz?”in ilk cevabı öncelikle “Merak et kardeşim.”dir. Yani merak etmezsen tarih öğrenemezsin.

Ülkemizde ilk üniversite (Dar’ül Fünun), ilk tıp fakültesi (Mekteb’i Tıbbiye’yi Şahane) ne zaman, kimler tarafından, ne zaman-nasıl kuruldu? 1933 üniversite devrimini ulu önderimiz Mustafa Kemal Atatürk neden, nasıl, kimlerle gerçekleştirdi? İstanbul, Ankara, İzmir ve diğer illerde tıp fakülteleri kimler tarafından oluşturuldu-geliştirildi? Meraktan öte, bu bilgilere ulaşmak; bu ülkenin bir bireyi olarak, aidiyet duygusu olan her Türk hekimi için bence bir millî görevdir!

Bir çocuk hekimi olarak, çocuklara ayrı bir bakış açısı gerektiği, kadın-doğum ve iç hastalıkları hekimlerinin verdiğiinden daha fazla değer ve önem verilmesi, daha farklı yaklaşımların gerektiğini düşünen tarihteki o güzel insanları bilmek gerekmez

mi? Ülkemizdeki ilk çocuk hekimlerini, ilk çocuk hastanelerini, ilk çocuk kliniklerini kuranların, çocuk enfeksiyonlarına ayrı bir önem verenlerin nasıl mücadeleler verdiğini öğrenmek; günlük meslek yaşamımızda, yaptığımız görevin heyecanını –değerini- hissetmemize katkıda bulunmaz mı? Elimizdeki, okuduğumuz Türkçe pediatri kitaplarını kimlerin yazdığını bilmemiz, bizlere ayrı bir güç vermez mi?

Çocuk nefrolojisinin ülkemizdeki öncülerini, çağdaş bilgilere dünya çapında, aynı yıllarda ulaşmış ülkelere döndüklerinde uygulamayı başardıklarını, Avrupa çapında en iyi eğitimi verdiklerini, kendi alanlarındaki uluslararası derneklerde görev aldıklarını, hatta başkanlık yaptıklarını bilmek-öğrenmek meraktan, görevden öte; her hekimin kendi branşında-kendisini daha ileriye, daha iyiye götürmesi için çok önemli bir kişisel motivasyondur.

Bir hekim olarak gerek eğitim hayatımızda öğrendiklerimiz gerek günlük meslek yaşamımızda uyguladıklarımız tarihte birçok mücadelelerle, yoğun çalışmalarla elde edilmiştir. Sadece tıpta Nobel Ödülü alanların hayatını ve başardığı işleri okumak bile bizlere örnek olmalı, bizlerin de “Başka neler yapılabilir?” heyecanını duymamızı sağlayacaktır.

Aziz Sancar’ın hayatını okumak istemez misiniz?

Günlük meslek uygulamalarımızda her yaptığımız, en önemsiz gördüğünüzden en karmaşık-mükemmel yaklaşımlara kadar her hizmet yoğun çalışmalarla elde edilmiştir. Bunların değerini bilmek, değerlilik ve de yaptığımız işin de çok değerli olduğunu hissetmektir. Kendimize, mesleğimize saygı duymamızı sağlar.

Ülkemizde bu söylediklerimi merak eden, bir sonraki nesillerin öğrenmesi için çaba gösteren kitaplar yazan-yazılmasını sağlayan meslektaşlarımızın olması; takdir edilmesi, alkışlanması gereken çok önemli bir görevdir ve yerine getirildiğini görmemiz de büyük bir mutluluktur.

Son söz olarak, “Tıp tarihini neden bilmeliyiz, neden öğrenmeliyiz?”in yanıtı bu söylediklerimden çok fazladır. Ancak “Nasıl öğrenmeliyiz?”in cevabı çok kolaydır: okuyarak, daha çok okuyarak, devamlı okuyarak, okumaya da yaşamımızda zaman ayırmasını öğrenerek.

Neden Tıp Tarihi?

Prof. Dr. Hüsrev HATEMİ
İÜC Cerrahpaşa Tıp Fakültesi
Endokrinoloji Bilim Dalı (E)

Tıp bilimi sadece insan sağlığını konu edinmiş bir teknoloji gibi görülemez. Başlıca konusu insan olan bir bilim, doğal olarak kültür ve medeniyet tarihçilerinin ilgilendiği bir konu olmuştur. Eski Mısır, Hindistan ve Çin tıbbi tedavi ve şifa verme yanında mistik bilgiler ve uygulamalar da içermekteydi. Bergama’daki Askleon da Hippokratik

tıp değil telkine dayanan bir tedavi yöntemi uygulamaktaydı. MÖ 5. yüzyılda Hipokrat gözlem, muayene ve anamnez alma yöntemlerinin temellerini attı. Galenos da farmakoloji ve Eczacılığın başlatıcısı değilse de yön vericisi oldu. İslam tıbbı Grekçeden yapılan çevirilerle başladı. İbni Sina ve Razi'yi yetiştirdi. Yunus Emre bilginin ilk basamağının “kendini bilmek” olduğunu söyler. Bu söz Delf kâhinlerinden Sokrat'a, Sokrat'tan dünyaya yayılan bir bilgeliktir. Tıp biliminin kendini tanıması tıp tarihi okumakla olur. Önceleri anekdotlarla yetinen Osmanlı hekimleri Tanzimat Dönemi'nden sonra Tıp tarihi ile ilgilenmeye başlamış; günümüzde tıp tarihine duyulan ilgi, memnuniyet verici bir duruma gelmiştir.

Tıp Tarihinden Ne Anlıyorum?

Prof. Dr. Mehmet MELLİ

Her şeyden önce tıp tarihine ilgi duyan kişilerin genel tarihe meraklı olduğunu düşünüyorum. Bu husus benim için geçerli. Ortaokul yıllarımdan gelen sadece “tarih” derslerine değil, genel olarak tarihe merakım bulunmaktaydı. Bu ilgi tıp eğitimimi ve uzmanlık eğitimimi aldığım ve daha sonra akademik yaşantıma devam ettiğim Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesinde kendi branşım olan farmakoloji tarihine olan ilgimle devam etti. Öğretim üyeliğim sırasında öğrencilerime “antibiyotikler” konusunu anlatıyordum. Dersin başlangıcında Pasteur ile Alexander Fleming'in bu konudaki orijinal gözlemlerini öğrencilere aktararak derse başladım. Bilim tarihine ilgi duymak, o kişiye ne getirir? Kişisel olarak başlangıçta kişinin bir ilgi alanı, zevk aldığı bir uğraş olarak düşünülebilir. Bu husus sadece tıp tarihi için değil, genel olarak kişilerin hangi alanda olursa olsun ilgi duydukları konular için geçerlidir. Belli bir bilgi birikimine ulaştıktan sonra ise kendi branşıyla ilgili olarak tarihten (geçmişten) aldığı bilgileri özümleyerek sorunlar üzerinde kafa yormak, geleceğe yönelik çıkarımlarda bulunmak ve bunu sadece bir “entelektüel” çaba olarak değil, branşının sorunlarının çözümüyle, geleceğe yönelik açılımlarla ilgili gerek sivil toplum örgütlerinde (uzmanlık dernekleri, Türk Tabipleri Birliği vb.) ve gerek kamuda (üniversite, Sağlık Bakanlığı, Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu, Sosyal Güvenlik Kurumu vb.) ve gerekse özel sektörde (kendi alanıyla ilgili olarak Türk ilaç sanayisinin çeşitli kuruluşları) işbirliğinde bulunmak ve bu çalışmalara katkıda bulunmaktır.

Diş Hekimliği Tarihini Bilmemizin Önemi

Prof. Dr. Aykut MISIRLIGİL

Tarihi belgelere baktığımızda ilk çağlardan beri diş hekimliği iç içe olduğu genel tıpla birlikte gelişme göstermiştir. Uzun yıllar diş hekimliği tarihi tıp tarihi içinde bir bölüm olarak ele alınmıştır. Başlangıcından günümüze kadar geçen yıllar içinde tıpla birlikte diş hekimliği alanında da büyük gelişmeler kaydedilmiştir. Bu gelişmelerin sonucu 18. yüzyılda cerrahi bir sanat alanı olan diş hekimliği ayrı bir bilim dalı olmuş ve 19. yüzyılda çağdaş diş hekimliği eğitimi ve öğretimine geçilmiştir. Diş hekimliğinde büyük teknik ve teknolojik gelişimin yaşama geçmesi 20. yüzyılda olmuştur. Diş hekimleri ve diş hekimliği öğrencilerinin bugünü kavramaları ancak tarihi bilmeleri ile mümkündür. İnsanı konu alan bütün bilim dallarının tarihle ilişkisi vardır. İngiliz filozof Robin George Collingwood, “Tarihin değeri, bize insanın ne yaptığını, böylece insanın ne olduğunu öğretmesidir.” der.

Diş hekimliği tarihinin bilinmesi, diğer bilim dallarında olduğu gibi neden sonuç ilişkisinin anlaşılmasını ve geçmişle günümüzü karşılaştırarak daha geniş bir vizyonla geleceğe bakmayı ve çeşitli olaylar arasında ilişki kurup mantık yürüterek daha başarılı işler yapma yeteneğini kazandıracaktır.

Tıp dalları tarihini yeni nesillere aktarmak amacı ile yazılmış olan bu kitabın bir bölümünde okurlara “diş hekimliği tarihi”nde geçmişten günümüze tarihî gelişmeler aktarılmıştır. Gençlerimizin ecdatlarını tanımalarının onlara daha büyük işler yapmalarında yol gösterici olacağı ve umut vereceği düşüncesindeyim. Cumhuriyetimizin 100. yılını bu eserle kutlayarak Ata’mıza şükranlarımızı iletebilme gururunu yaşıyoruz.

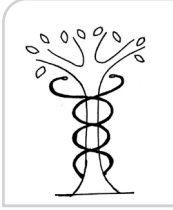

Neden Tıp Tarihi?

Prof. Dr. Sait NADERİ

Yaşamın gelgitlerinde pek çok yaşanan, yaşanmaya alınan ve alınmayan karar hayatımızı etkiler. Bu duruma sonradan bakıldığında “Ya şöyle olsaydı?” dediğimiz birçok durum var. Tarih birçok benzeri durumdan oluşmaktadır. Bu nedenle herhangi bir gelişmenin bugününü görmek için dününü bilmek gerekir. Tıp tarihi de genel tarihin bir disiplini olarak benzer gelişme süreçlerinden geçer, karşılaştırmalı ve translasyonel tarih burada da geçerlidir. En nihayetinde bugünü anlamanın kılavuzu, dünü bilmekten geçer. Bu açıdan bakıldığında her hekim tıp tarihini belirli ölçülerde bilmelidir. Bu bi-

linçle süreçlere bakıldığında, aynı hatalar tekrar ve tekrar yaşanmamış olur. Öte yandan tarih bilincinin olmadığı toplumlarda, tarih öğrenilmesi oldukça zordur ve tarihe ilgi duyanlar tarihi öğrenir. Bu durumda, tıp fakültelerinde tarih öncelikle olgu sunumları şeklinde, her derste verilmeli, burada atılan nüveler ayrıca tüm derslerde yeşertilmelidir. Bu süreç zorunlu tıp tarihi dersi ile tamamlanmalıdır. Bu derslerdeki ilgi için eskisi gibi monolog ile geçen derslerden ziyade, yeni eğitim araçları kullanılmalıdır. Derslerde olaylar diyagramlar, videolar ve öykülerle desteklenerek, ilgi artırılmalıdır.

Neden Tıp Tarihi?

Prof. Dr. Zafer ÖZTEK

Tıp son derece dinamik bir bilimdir. Bundan yüzyıl önce kim antibiyotikleri hayal edebilirdi? Seksen yıl önce kim ultrasonun, tomografinin, MR'ın bir gün meslek yaşamımızın vazgeçilemez bir parçası olacağını öngörebilirdi? Elli yıl önce AIDS denen hastalığı duymamıştık? Bundan yirmi yıl önce m-RNA aşılarını bilmezdik. Tıp o kadar hızlı geliyor ve değişiyor ki, dün bildiklerimizin bir kısmı artık geçerli değil, bugün bildiklerimizin bazıları gelecekte önemini yitirecek. Günümüzde neredeyse her gün yeni bir gelişmeye tanık oluyoruz.

Bilime yapılan her katkı, duvara konulan bir tuğla gibi onu büyütüyor ve geliştiriyor; bilimler, adları bilinen ve bilinmeyen birçok kişinin yaptığı katkılarla oluşuyor. Bilim alanlarındaki baş döndürücü gelişmelerde sayılamayacak kadar çok kişinin tuğlası ve emeği var. Bu tuğlaların her biri birer altın değerinde. Onlar olmasaydı, tıp ve sağlık bilimleri bugünkü düzeyine erişemezdi.

Bilimsel çalışma yapanlar, bulduklarını açıklar ya da yayımlarlar, bulgularını başkaları ile paylaşırlar. Böylece, bilimsel gelişmelerde süreklilik ve hızlilik sağlanır. Çünkü her bir buluş önceki buluşların devamıdır. Bilim insanının açıklayacağı bulgular başkalarının araştırmalarına zemin oluşturur. Bu zemin başkalarından esirgenemez; bilimin temel ilkelerinden birisi budur. Yani, gelecek geçmişin üzerinde gelişir. Geçmiş bilmeden geleceği oluşturamayız. Başta hekimler olmak üzere bütün sağlık çalışanları bilimsel gelişmeleri izlemek zorundadır; hangi tıbbi yeniliklerin ortaya çıktığını, hangi uygulamaların gündem dışı kaldığını bilmek durumundadır. Bunu sağlamanın yolu “sürekli eğitim” yaklaşımıdır. Çünkü tıp eğitimi, fakültenin ilk günü başlar, yaşamın sonuna kadar sürer. Hekimlik yaşam boyu eğitim demektir.

Kısacası, geçmişi bil, günümüzdeki uygulamaları bil, geleceği hazırla. Bilimin duvarına bir tuğla da sen koy.

Tıp Tarihi Tıbbın Kendisi

Prof. Dr. Levent ÖZTÜRK

“The dogmas of the quite past, are inadequate to the stormy present. The occasion is piled high with difficulty, and we must rise –with the occasion. As our case is new, so we must think anew, and act anew.”

Abraham Lincoln, 1862

Tarih, geçmişi bilmek ve geçmişle ilgili çalışmaktır. Kim olduğumuzu ve nereden geldiğimizi anlamak, öyküsünü bilmekle mümkündür. Tıbbın ne olduğunu tıp dallarının nasıl geliştiğini ancak tarihini okumakla anlayabiliriz. Abraham Lincoln yukarıda alıntılanan konuşmasında “Sakin geçmişin dogmaları fırtınalı günümüz için yeterli değil.” derken bir yandan değişimi vurguluyor diğer yandan bu değişimle gelen yeni ve koşulları güç ortamın üstesinden gelmek için eski ile ilgisi olmayan biçimde tamamen yeni düşünce ve eylemlere ihtiyaç olduğunu söylüyor. Tıp tarihi, tam da bu bakımdan okuyucuya temelde iki fırsat sunar: eskinin dogmalarını/şarlatanlarını tanımak ve günümüzün fırtınalı gerçekleri ile mücadele ederken yine eskinin kahramanlarından ve onların başarılarından ilham ve cesaret almak.

Tıp ortamındaki değişimin izini “hastalık” kavramındaki değişim üzerinden sürebiliriz. Milattan önce 7. yüzyıla ait bir öykü anlatalım. Şimdiki Yunanistan sınırları içinde kalan Sparta şehrinde korkunç bir veba salgını ile birlikte insanlar ölmeye başlar. Dönemin yöneticileri çare olarak müzisyen Thaletas’ı göreve çağırır. Girit Adası’ndan Sparta’ya gelen Thaletas, salgının hızını kesmek için tanrıları öven müzik eserlerini ve şiirleri söylemeye başlar. O dönemde hastalıkların öfkeli tanrılar tarafından verilen cezalar olduğuna inanılmaktadır. Tabii ki tedavi girişimleri de kızgın tanrıları memnun etmek ve hastalığı geri almasını sağlamak için Thaletas’ın yaptığı gibi eylemleri kapsamaktadır. Adaklar adamak, şölenler düzenlemek, tanrıları överek pişmanlığı dile getirmek ve sağlığa kavuşmak. Zaman geçer ve bu kez tarihin bir döneminde insan bedeni içine giren kötü ruhların hastalık etkeni olduğu düşünülür. Şaman ritüelleri böyle ortaya çıkar. Davulunu çalarak vect hâline geçen şaman, ara dünyada bedene giren kötü ruhla buluşur, konuşur ve onu (korkutarak ya da kandırarak) girdiği bedenden çıkmaya ikna eder. Hatta bu çıkışı kolaylaştırmak için bazı toplumlarda trepanasyon denilen bir işlemle kafatasına delikler açılır. Kısaca, hastalığın nedeni insan bedeni dışında aranır.

İlk kez Galenik humorizm ile insan bedenine dönüldü ve hastalıkların, insan bedenini oluşturan dört sıvı (kan, balgam, sarı safra, kara safra) arasındaki dengesizlikten kaynaklandığı düşünüldü. Bu kez dönemin tedavi girişimleri bu dört sıvı arasındaki dengeyi yeniden kurma amacına yönelik gerçekleşti. Terletme, lavman, kusturma ya da hacamat gibi tedavi yaklaşımları bu dönemde ortaya çıktı. Bu bakış açısı 1800’lü yıllara kadar tıbbın temelini oluşturdu. Mikroskopun icat edilmesi, geliştirilmesi, hücrelerin varlığının anlaşılması ve hücre teorisinin kurulması ile bambaşka bir hastalık kavramı

da ortaya çıktı: *homeostasis*. Claude Bernard bu kavramı tanımlarken “Özgür ve bağımsız bir yaşam, iç ortam koşullarını sabit tutmakla mümkündür.” diyordu. Tıbbın gündemine hücre ve onu çevreleyen hücre dışı sıvısının koşullarını yaşamla bağdaştır sınırlar içinde korumak fikri yerleşti. Bugün uyguladığımız çoğu tedavinin temelinde de bu düşünce yatmaktadır. Çünkü hastalık, homeostasisin bozulması olarak değerlendirilmektedir.

Basitçe hastalık kavramının tarihsel izini sürmek bin yıl önce kullanılan tedavi yöntemlerinin bir kısmının günümüzde niçin geçerliliğini yitirdiğini de anlamamızı sağlar. Bugün tıp içinde var olan birikim, insanlığın en az 5.000 yıllık sağlık bilgisi mirasını oluşturmaktadır. Zaman içinde işe yaramayanlar bırakılmış fakat geçerliliğini kaybetmemiş olanlar korunmuştur. Özetle, tıbbın öyküsü ve hekimlik mesleğinin tarihi bu farkındalığı oluşturmak açısından kritik öneme sahiptir.

Tıp Tarihi Neden Önemli?

Prof. Dr. Ozan TURAMANLAR

İnsanı sağlık yönünden anlama biçimi olan tıp; bilimin, sanatın ve etik değerlerin bir sentezi olarak oldukça geniş kapsamlı bir bilim dalıdır. Bir tıp öğrencisi, tıbbın sentezini oluşturan bilimi, sanatı ve mesleğin etik değerlerini, eğitim süreci içerisindeki müfredattan, sosyal ve kültürel programlardan ve öğretmen-öğrenci, öğretmen-hasta ile olan iletişimleriyle hekim büyüklerinden öğrenebilir. Sadece öğrenmek, bilmek ve anlamak için yeterli midir? Hekimliğin babası sayılan Hippokrates’in bir sözü, bunun yetmeyeceğini bildirir niteliktedir: “Bir hekim aynı zamanda filozof olursa ilahlar seviyesine yükselir.”

Meslek hayatında geçirdiği her an, bilgi birikimini arttıracak bir fikir, bir olay ve bir vaka ile karşılaşabileceği için, bir hekimin öğrenciliği bitmez. Bu yüzdendir ki her hekim, her an kendi tarihsel birikimini oluşturmakta, yenilemekte ve geliştirmektedir. Aynı şekilde, binlerce yıldan bu yana süzülerek gelen tıbbi bilgi akışı olarak ifade edebileceğimiz tıbbın tarihi de hekimlik öğretisini sıfır noktasından alır ve tıbbın ilerlemesine ivme kazandırır. Hekimliğin geçmişini yok sayan bir hekim, onu her gün yeniden öğrenmek zorunda kalmaz mıydı? “Geçmişini bilmeyen, geleceğini de bilemez.” sözü boşuna söylenmemiştir. Geçmiş ile günümüz arasında köprü kurulursa ancak, günümüz tıbbını doğru bir şekilde idrak eder ve problemlerine doğru ve akılcı bir şekilde çözüm bulmak mümkün olur. Tarihte yer edinmiş bilim insanlarının hayatları, fikirleri ve metotları, genç hekimlere ve gelecek kuşaklara ışık tutar, gidecekleri yolu aydınlatır, azim ve kararlılıkla çalıştığında kendisinin de bir gün hatırlanacağını bilir.

Günümüzde tıp tarihi bilgilerine birçok kanaldan ulaşmak mümkündür. Bunlar arasında birçok değerli yazar ve editörün katkılarıyla hazırlanmış olan kitaplar, akademik

dergilerde yayımlanmış makaleler, görsel, işitsel ve yazılı iletişim araçları, bilimsel kongre, sempozyum ve seminerler ile bilim insanlarının biyografileri sayılabilir. Edindiği bu bilgileri sentezleyen ve içselleştiren bir doktorun, hekimlik yolunda daha emin adımlarla yürüyeceği tartışmasız bir gerçektir. Kierkegaard'ın şu cümlesi ile sözün özünü ulaşabiliriz: “Hayat ileriye bakarak yaşanır, geriye bakarak anlaşılır.”

Bilim Tarihi Penceresinden Bakış: Histoloji ve Embriyoloji

Prof. Dr. Yiğit UYANIKGİL

Bilim, eski çağlardan günümüze dek uzanan doğaya ilişkin gerçekleri arama çabasıdır. Dünyadaki olayların gözlemlenmesi ve açıklanmasını sağlayan bilim, bilim insanları tarafından yapılan deneysel, kuramsal ve pratik bilginin bütünüdür. Tarih bilimi ise yüzyıllardır insanların ve toplumların neler yaptıkları, nasıl davrandıkları hakkında bilgiler sunan, geçmiş aracılığı ile günümüze hatta geleceğimize ışık tutan bir bilgi deposudur. Bilimler arası bir disiplin olan bilim tarihi, bilim tarihçileri tarafından kullanılan yöntemleri inceler yani bilimsel teoriler ve düşüncelerin gelişmesinin tarihidir. Alexandre Koyre, “Gerçek bilim tarihi, aklın gerçeğe ulaşması sürecidir.” derken bilim tarihinin bu temel özelliğine dikkat çekmektedir.

Histoloji ve embriyoloji disiplinine bilim tarihi penceresinden bakılacak olursa, bu disiplin için çaba gösteren bilim insanlarının yaşadıkları dönemde karşılaştıkları sorunları ve zor şartlar içinde geliştirdikleri teknikler ile dokuları görünür hâle getirme çabalarını anlayabilmemiz oldukça güçtür. Dönemin zor şartlarına rağmen çarpıcı örneklerden biri olan, embriyolojinin babası kabul edilen Aristoteles'in civciv ve çeşitli hayvanların embriyonal gelişimlerini inceleyerek embriyoloji alanında ilk bilimsel çalışmaları yapması oldukça heyecan vericidir. Bu disiplin bağlamında Türkiye’de öncü isimlerden olan hatta histoloji-embriyoloji biliminin Türkiye’deki kurucusu olan Tefik Receb Örensoy’un hayatı bu disiplin ile ilgilenen bilim insanları için ilham kaynağı olabilecek niteliktedir. Histoloji ve embriyoloji disiplininin çok kıymetli hocalarından ve Türkiye’de profesör unvanı alan ilk kadın hekim olan, ayrıca Mustafa Kemal Atatürk’ü ölümünden 15 yıl sonra onu gören ve ona dokunan tek kişi bir histolog olan Kamile Şevki Mutlu’nun hikâyesi de oldukça ilham vericidir. Bilim tarihinin, hayatlarını bilime adanmış, yaşadıkları zorluklara rağmen çeşitli alanlarda öncü olacak nitelikte araştırmalar yapmış kıymetli hocalarımızın o dönemki çalışma prensiplerini bilmemizi sağlaması ve günümüze hatta geleceğimize yön verecek şekilde bilim insanlarının yolunu aydınlatıyor olması oldukça önemlidir. Genç bilim insanlarına ilgi duydukları ve nitelikli işler çıkarabileceklerine inandıkları bilim disiplininin tarihini öğrenmelerini öneririm. Çünkü Mustafa Kemal Atatürk’ün de dediği gibi “Bir milletin ne yapabildiğini göstermek için tarih en güvenilir rehberdir.”

Tıp Tarihini Öğrenmek Neden Önemli?

Doç. Dr. Ali AKTAŞ

Tıp tarihi insanların tedavilerinde ilk kez kullanılan tedavi metotları ve ilaçların keşfi ile doludur. Bunun yanı sıra, küresel çaptaki hastalıklarda, yani salgınlarda neler yapıldığı ve nasıl sonuçlar alındığı da tıp tarihi ile öğrenilebilir. Hastalıkları tedavi etmeye yönelik ilk girişimlerden günümüzün mükemmel olarak değerlendirebileceği tıbbi bakıma giden yolda pek çok yanlış adımlar ve felaketler bulunmaktadır. Bununla beraber, Banting ve Best'in insülini nasıl keşfettiğinin gerçekten büyüleyici hikâyesi gibi parlak fikirler ve tesadüfi bulgularla da doludur.

Tıp hem bir sanat ve hem de bir bilim olarak adlandırılmaktadır. Ancak son birkaç dekada bilime o kadar ağırlık verildi ki, sanatın bir kısmı âdeta yitirildi. Mesela, derin ven trombozunu artık dopler ultrasonografi o kadar iyi gösteriyor ki birçok hekim fizik muayenenin bir parçası olan Homans testini ihmal ediveriyor.

Tıp tarihini bilmekle geçmişteki salgınları daha iyi anlayabilir ve günümüzdeki ya da gelecekteki salgınlarda, geçmişte yapılan hatalara düşme riskini azaltabiliriz. Pandemi düzeyindeki salgınlar genelde çok uzun zaman aralıklarında ortaya çıktığından bazı kıymetli bilgiler unutulmaya yüz tutabilir. İşte tam da bu yüzden tıp tarihini iyice öğrenmek durumundayız. Ayrıca bazı kıymetli bilgileri tıp tarihinden değil de tecrübe ederek yeniden öğrenmek hem zor hem de pahalıya mal olabilecek bir serüven olabilir.

Hastalıkların ve kullanılan tedavilerin tarihsel sürecini bilmek de kritik öneme sahiptir. Mesela, piyasaya anti-depresan olarak çıkan talidomid, antiemetik özellikleri nedeniyle hamile kadınlar arasında dünya çapında büyük bir popülerlik kazanmıştı. Teratojen olduğunun gösterilmesiyle kullanımı duran ve âdeta unutulmuş talidomid, birkaç dekad sonra çeşitli inflamatuvar ve malign hastalıkların tedavisinde yeni ve oldukça etkili bir ajan olarak ortaya çıktı. Günümüzde hematolojik maligniteler, özellikle multipl myelom tedavisinde yeri doldurulamaz olarak gözüken talidomidin bu hikâyesi tıp tarihini önemseyen kişiler tarafından değerlendirilebilir. Belki de yeniden yükselişinin ve yaygın kullanımının altında bu araştırmacılar rol oynamış olabilirler.

Tıbbi bilginin kaybolmaması için de tıp tarihini bilmek önem arz etmektedir. Eski tedavi metotları onları uygulayan hekimler tarafından yeni nesillere tam aktarılamayabilir. Öte yandan, gelişen tedavi imkânları, eski yöntemlerin daha az kullanılması ve unutulması sonucunu doğurabilir. Hâlbuki, tıp tarihine aşina bir hekim, zorlu koşullarda, yeni yöntemlerle tedavi imkânı kalmadığında eski defterleri karıştırıp geçmişte kullanılmış ve başarılı olmuş tedavileri yeniden uygulamaya koyabilir. Örnek verecek olursak 1897 yılında keşfedilen asetil-salisilik asit (aspirin) analjezik, antipiretik ve anti-inflamatuvar olarak kullanılmakta idi. Fakat daha sonraki araştırmalar kalp damar hastalıklarının tedavisinde ve hatta kolon kanserini önlemede aspirinin önemli rolü olduğunu ortaya koymuştur.

Özetle, tıp aslında tamamlanmamış veya hâlâ tadilatı devam eden bir bina gibidir. Farklı ustalarca yapılan bu binanın bazı bölümleri zaman içinde değişime uğramaktadır. Her ne kadar binadaki değişimler genellikle daha mükemmele doğru olsa da, bazen sonrada fark edilen aksaklıklara da yol açabilmektedir. Tıp tarihini bilmek, âdetâ bir binanın geçmişini bilmek gibi, aksaklıkların sebeplerini bilmemizi kolaylaştıracaktır.

Tıp Tarihinin ve Tıp Tarihi Eğitiminin Önemi Nedir?

Dr. Öğr. Üyesi Maide BARIŞ

Tıp tarihi, en genel manada, tarih disiplinin bir alt dalı olarak modern tıp biliminin ortaya çıkışını ve modern şekli ile var olmadan önce geçirdiği safhaları ele almaktadır. Müstakil bir disiplin olarak tıp tarihinin gelişimine bakıldığında, 20. yüzyılın başlarına dek, “üsttekileri” konu edindiği görülecektir. Modern tıp tarihi “beyaz gömlekli büyük adamlar”ın, yani hekimlerin başarılarının tarihi olarak algılanan ve bu dar çerçevede ele alınan, genellikle tarihe ilgi duyan hekimlerin boş zamanlarında yürüttükleri bir aktiviteden öte bir çalışma değildi. Nitekim, 1980’li yıllardan itibaren etkisini gösteren postmodern ve bütüncül tarih algısı tıp tarihçiliğini de dönüştürmüştür. Böylece büyük hekimlerin -neredeyse mitolojik bir abartıyla- destansı tarihini yazan hekimlerin tekelinde olan tıp tarihi, günümüzde daha çok sosyal bilimciler tarafından ve sosyal bilimlerin metotlarıyla çalışılan bir disipline dönüşüyor gibi görünmektedir. Bu dönüşümü destekleyenlere göre tıp tarihinin görevi yalnızca büyük hekimlerin hayatlarının ve tıba katkılarının biyografik bir derlemesi olmakla kalmayıp; tıp tarihinden sağlık-hastalık algısının ve kuramlarının, hastalıkların özelliklerinin, tıbbi uygulamaların, tıbbi kurumsallaşmanın, tıba dair mevcut hukuki ve sosyal düzenlemelerin anlaşılmasına ışık tutması da beklenmektedir.

Geçmiş zamanlara ait bilgiler üzerine eğilmenin gerekliliği kimi zaman sorgulanmakta olsa da tıp tarihinin günümüz tıp eğitimi için önemli etkileri haiz olduğunu düşünmek için pek çok sebep bulunmaktadır. Örneğin, dün doğru kabul edilen bilgilerin bugün nasıl yanlışlandığını görmek, bugün doğru kabul edilen bilgilere yarın neler olabileceği hususunda fikir yürütebilme imkânı sunabilecektir. Dahası bilimde hiçbir şey tartışmasız mutlaklığı ifade etmez, bilim ancak aksi ispat edilinceye kadar doğru kabul edilen bilgilerden oluşur. Diğer taraftan bugünün doğrularının bir kısmı dünün hataları içinde gizli olabilir. Gelecekte evreni bugün görebildiğimizden daha iyi bir şekilde görebilmemiz mümkündür ve geleceğin doğruları, bugünün yanlışları arasından çıkabilir. Bunu bilmek geçmişin teorilerini küçümsemeye engel olacağı gibi bugünün teorilerini hak ettiklerinden fazla bir inançla benimsemenin de önüne geçecektir. Dolayısıyla, tıpla ilgilenenleri bilimsel ilerlemenin aşamalarına ve

paradigmatik değişimlere aşına kılmayı hedefleyen tıp tarihi, geçmişle gelecek arasında bağ kurmaya gayret eden bir disiplin olarak taltif edilmeyi hak etmektedir.

Sonuç olarak tıp, tarih ve kültür bilgisini gerektiren bir sanattır. Fransız tıp tarihçisi Émile Littré'nin [1801-81] dediği gibi, “*Hekimlik basit bir sanat derecesine düşmek istemiyorsa kendi tarihiyle ilgilenmeli, geçmiş dönemden miras kalmış eserlere dikkat ve özen göstermelidir.*”

Neden Tıp Tarihi?

Dr. Öğr. Üyesi Mahmut Alpertunga KARA

“Neden tıp tarihi?” sorusu, “Neden tarih?” sorusunun bir alt başlığı olarak ele alınabilir, iki soru birlikte cevaplanmalıdır. Tarih birbirinden tamamen bağımsız birimlerden oluşmaz. Bölgeler ve kültürlerin birbirini etkilemesi gibi, ekonomi alanı siyaset alanını ve her ikisi birden bilim alanını etkilemektedir, bütün bu alanların tarihi iç içe geçmiştir. Tarih disiplini fen bilimleri veya felsefe gibi, insanlığın çevresini, varlığını anlamlandırmak için kullandığı araçlardan biridir ve tıp tarihi de bu bütünle ilişki hâindedir.

Tarih insanlığın hafızasıdır ve hafıza da kimliğimizi belirleyen bir melekedir, dolayısıyla tarih toplumların ve sosyal grupların kimliğinde belirleyici bir rol oynar. Meslek mensubu olan kişinin kimlik şuuruna tarih de katkıda bulunur. Geçmişin bilgisi ortak bir tecrübe hazinesidir. Bu bilgiyle kişi çevresini tanır, içinde olduğu an ve gelecekle ilgili yönelim sahibi olur. “*Historia est magistra vitae*” (tarih hayatın öğretmenidir) sözü bu gerçeği ifade eder. Bunun yanında hafıza, hatırlamakla vefa duygusu arasındaki ilişki yüzünden de önemlidir. Elimizdeki imkânlar için kimlere ve neden şükran duymamız gerektiğini öğrendüğümüzde, yaşadığımız anı aşar ve zamanı bir bütün hâlinde kavrama imkânı buluruz. Bu şekilde taşıdığımız sorumluluğun şuuruna varırız. Fransız dilci E. Littré, “Eğer hekimlik ilmi adı bir sanat derecesine düşmek istemiyorsa kendi tarihi ile uğraşmalı ve geçmiş devirlerden bize miras kalan her nevi eski eserlere dikkat ve ihtimam göstermelidir.” demektedir. Bugün artık kullanımdan düşmüş bulunan eski çağların biliminin tanınması, bugüne ait bilginin anlaşılması açısından faydalı ve gereklidir. Zira bir şeyin ne olduğunu anlamak için, ne olmadığını bilmek gerekir. Dolayısıyla “dünden” başlayarak anlatılan, aslında “bugünün” hikâyesidir.

Klinik tıp bilgisi doğrudan uygulamaya yönelik vasıf arz ederken, tarih bilgisi gibi genel kavrayışa yönelik bilgi türleri bakış açısını genişletmek için edinilir. Tıp tarihi bir kültür konusu olduğu kadar, sağlık mesleği mensuplarının tıp bilimi ve sanatı konusundaki kavrayışını da geliştiren bir disiplindir. Bu tür bilgi doğrudan uygulanmaz ama arka plan teşkil ederek uygulamaya dolaylı katkıda bulunur. Tıp bir bilim olduğu kadar, sanat özelliği de gösteren bir alandır. Her sanat gibi tıbbın da bir geleneği ve kültürü

vardır. Bu alanda çalışacak kişi taşıyacağı kimliği üstlenebilmek için, onunla ilgili kültüre de vâkıf olmalıdır. Tıbbın esas konusunun insan olması, ona sosyal bir alan özelliği kazandırmakta ve mekaniklikten uzaklaşmasını gerektirmektedir. Hekim hastasıyla iletişim kurmadığı sürece görevini yerine getiremez. Sağlıklı bir iletişimin kurulabilmesi için de doğru kimlik kazanılmış olmalı, doğru rol oynanmalıdır. Bu kimliğin içine aldığı insani ve ahlaki değerler, aynı zamanda kültürle ilgilidir ve kültürün aktarılması için mevcut yollardan biri de tarih bilgisinin kazanılması ve kazandırılmasıdır.

Tarih bilgisinin faydalı olması için doğru anlaşılması gerekir. Parça ve bütünü birlikte ele almak gerekir, dolayısıyla her çağa ve bölgeye ait bilimin, o çağ ve bölgedeki medeniyetle ilişkisi akılda tutulmalıdır. Bir toplumun dünya görüşü ve varlıklara bakış açısı bilinmeden, o toplumun bilim anlayışı da kavranamaz. Her medeniyet için, eksen oluşturan değerler, amaçlar, dünyayı kavrayış ve hayatı düzenleyiş tarzı farklıdır. Dolayısı ile her çağı ve her medeniyeti kendi içinde değerlendirmek gerekmektedir. Yine de değerlendirmelerimizin, içinde bulunduğumuz çağın bakış açısından tamamen bağımsız olması mümkün değildir. Kendi yazdığımız tarihin geçmişe değil, bugüne ait bir varlık olduğu, mutlak olmadığı akıldan çıkarılmamalıdır.

Dün doğru kabul edilen bilgilerin bugün nasıl değiştiğini görmek, bugün doğru kabul edilen bilgilere yarın ne olabileceği konusunda bir fikir verir. Bilimde hiçbir şey tartışmasız mutlaklığı ifade etmez, bilim öğrencisi kendisine aktarılan her bilgiyi kendi aklıyla değerlendirmeli ve eleştirebilmelidir. Bu farkındalık geçmişin teorilerini küçümsemeye engel olacağı gibi bugünün teorilerini hak ettiklerinden fazla bir inançla benimsemenin de önüne geçer. Bilim adamı gerçeği ararken bilgisini sınama, fikir değiştirebilme ve gerektiğinde yanıldığını kabul etme konusunda cesur olmalıdır ve tarih bilgisi bu cesarete kapı aralar.

Tıp Tarihi

Op. Dr. Ümit EVRAN

*Kande kim olsa bu risâle-i târîh-i tıp,
Lâzım olmaya anda başka kitâba, tâlip¹*

Nidâî

İlk insanı dünyadaki ilk hasta, aynı zamanda da ilk hekim olarak düşünürsek, tıp tarihinin insanlık tarihi kadar eski olduğunu düşünebiliriz. Nitekim prehistorik dönem

¹Yaşlanan kişi tıp tarihi kitabından başka kitapçığa ihtiyaç duymaz.

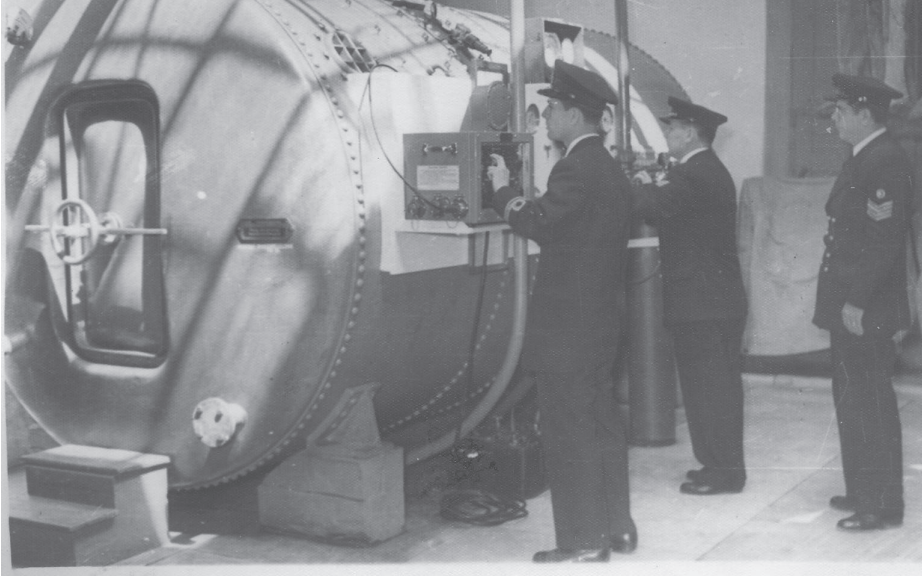
hakkında yapılan paleopatolojik araştırmalarda, insan iskeletleri üstünde yapılan gözlemlerde bazı hastalıklara ve bunların tedavisi için uygulanan ampirik ve büyüsel tedavi yöntemleri bulgularına rastlanmıştır. Daha sonraki Sümer, Mısır, Mezopotomya, Yunan, Roma, İslam tıbbı, Orta Çağ tıp uygulamalarındaki büyü, din adamı, şifacı, hem rahip hem doktor profilleri Rönesans'la beraber, inanç esaslı uygulamalardan, daha modern bir anlayışa kavuşmuştur. XVIII. yüzyıldan itibaren pozitif bir bilim olma yönünde gelişmeler kaydedilmiştir.

Tababet kendi içinde sanat, teknik, disiplin ve hepsinden önemlisi etik kavramları barındıran evrensel bir uygulama alanıdır. İşte bu yüzden Hippokrates'in (MÖ 460 – 370) tanımladığı yemin günümüzde bile hâlâ geçerliliğini korumaktadır.

Günümüz bilimine, geçmişteki çalışmaların zemin oluşturduğunu, gelecekteki bilimsel çalışmaların şekillenmesine ise, bugünün bilimsel verilerinin kaynaklık edeceği düşünülürse, tıp tarihinin ne kadar önemli olduğu daha iyi anlaşılır. Bu bağlamda tıp eğitimi alan gençlerin, öncelikle tıp tarihinin önemini içselleştirmeleri gerekir.

Tıp tarihi dünyada son birkaç yüzyılda araştırmacıların daha fazla ilgisini çekmeye başlamıştır. Ülkemizde de tıp tarihine ilgi Tanzimat sonrası başlamış olup bu konudaki ilk önemli yayın Hüseyin Remzi Bey (1839-1898) tarafından gerçekleştirilmiştir. Cumhuriyetle beraber tıp tarihi araştırmalarının bilimsel bir platforma oturtulması amacıyla Tarih Kurumunun başkanı Yusuf Akçura ile ünlü bilim adamı Prof.Akil Muhtar Özden yaptıkları araştırmalar sonucu en uygun kişi olarak Süheyl Ünver'i (1898-1986) seçmişlerdir. Aynı zamanda hekim, tıp tarihçisi, ressam, tezhip sanatçısı olan Süheyl Ünver, 1933 yılında zamanın tek üniversitesi olan İstanbul Tıp Fakültesinde tıp tarihi kürsüsünü kurarak, ülkemizde bilimsel tıp tarihi araştırmalarının temelini atmış ve XX. yüzyıl Türk fikir ve sanat hayatında unutulmaz izler bırakmıştır.

Ülkemizde tıp tarihinin duayeni olan Ord.Prof. Süheyl Ünver'in "Tıp tarihçisi yoktur, her tıp dalının uzmanı kendi alanının tarihçisi olmalıdır" düsturu dikkate alınmırsa, tıp dallarının tarihini araştıran bu ortak çalışma bu duayen hocamızın arzusunun gerçekleştiğini düşünebiliriz.

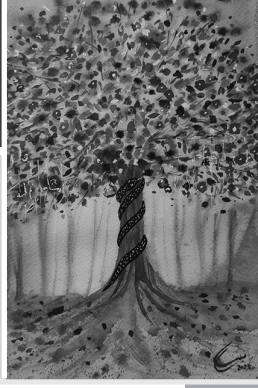

Bir Anı

Türkiye'deki İlk Satürasyon Dalışı

Dalışlarda ya da basınçlı tünel işlerinde yüksek basınçlı ortamda hava ya da başka bir gaz karışımı solunduğu zaman, solunan gaz içerisindeki nitrojen ya da helyum gibi inert gazlar Henry Gaz Kanunu gereği vücut sıvılarında ve dokularda çözünürler. Çözünen gaz miktarı, basınç altında kalınan süreye bağlı olarak artar, belirli bir süre sonra da dokular ve vücut sıvıları o gaza doyar (satürasyon). Dalıştan ya da basınçlı ortamdaki ortamdan çıkarken vücutta çözünmüş olan inert gazın önemli bir kısmı dışarı atılmalıdır. Aksi takdirde dokulardaki inert gazın basıncı çevredekenden bir hayli yüksek olur, bu durumda serbestleşerek dolaşımda ve dokularda oluşan gaz kabarcıkları dekompresyon hastalığına neden olur. Bunu önlemek amacı ile inert gazı atmak için basınç altından ya da derinlerden yüze yavaş yavaş çıkarak, bazen de belirli derinliklerde ya da basınçta belirli sürelerle bekleyerek yüze gelinir (dekompresyon süresi). Derinliğe ya da basınca ve maruz kalınan süreye bağlı olarak dekompresyon süresi saatleri bazen günleri bulabilir, bu süre zarfında bir iş yapılmadığından maliyeti arttıran bir zaman kaybı söz konusu olur. Vücut inert gaza satüre olduğunda, maruziyet süresi uzasa da vücutta çözünen gaz artmayacağından dekompresyon süresi sabitlenir, basınç altındaki kişi saatlerce ya da günlerce basınç altında kalsa da dekompresyon süresi değişmez. Bu gerçekten hareketle uzun süren dalış işlerinde ya da basınçlı tünel işlerinde "satürasyon dalışı" tekniği geliştirilmiştir. Bu tür dalışlarda maliyet artışını önlemek için basınç altında çalışanlar satüre olurlar, istenilen süre kadar basınç altında çalışırlar, sadece iş bitiminde bir dekompresyon yaparak, her dalıştan sonra dekompresyonda harcanacak zaman önlenmiş olur. Satürasyon dalgıçları basınç altında çalıştıkları günlerde bir basınç odası içerisinde basınç altında

SUALTI HEKİMLİĞİ VE HİPERBARİK TIP TARİHÇESİ

Prof. Dr. Akın Savaş TOKLU

DÜNYA TARİHÇESİ

Gelişimi son elli yılda ivme kazanan, tıbbın diğer branşlarıyla kıyaslandığında görece daha genç olan “Sualtı Hekimliği ve Hiperbarik Tıp (SHHT) bilimi” ile ilgili ilk uygulamalar, antik çağlardan itibaren insanoğlunun su altına ilgisi sonucu dalış faaliyetlerinin, akabinde köprü ve tünel inşaatlarında basınçlı tünel (kezon) teknolojisinin gündeme gelmesi ile başlamıştır. İlk dalış faaliyetinin ne zaman gerçekleştiği tam olarak bilinmese de nefes tutularak yapılan birkaç dakika ile sınırlı serbest dalışların geçmişinin MÖ 4500 yıllarına kadar gittiğine dair kanıtlar bulunduğu bilinmektedir. Profesyonel bir faaliyet olarak dalışla ilgili ilk kayıt, MÖ 400’lerde Pers Kralı I. Serhas’ın batan gemilerdeki değerli malların çıkarılması için dalgıçları kullanmasıdır. Su altında kalış süresinin daha uzun olduğu donanımlı dalışların ilk örneği olarak Büyük İskender’in bir varil içerisinde İstanbul Boğazi’nde dalışı gösterilmekte, kullandığı ekipman da ilk dalış çanı olarak nitelendirilmektedir. 1600’lü yıllarda dalış çanı, 1800’lü yıllarda dalış başlığı ile ilgili gelişmeler su altında kalış süresini uzatmış, basınçlı ortamda soluma sonucunda bazı dalış hastalıkları gündeme gelmeye başlamıştır. XIX. yüzyılda basınçlı tünel çalışmalarının da başlamasıyla basınç altında solunan inert gaz nedeni ile ortaya çıkan dekompresyon hastalığı (vurgun) tanımlanmış ve bu hastalığa yakalanmış kişilerin tekrar basınç altına alınması (rekompresyon) ile yarar sağlanabildiği keşfedilmiştir. Dekompresyon hastalığında başlangıçta hava solutularak uygulanan rekompresyon tedavisi oksijenin tıbbi kullanıma girmesinden sonra oksijen ile daha etkili bir biçimde yapılmaya başlanmıştır (1).

Dekompresyon hastalığının tedavisi dışında basınçlı havanın tıbbi alanda kullanımı ile ilgili ilk kayıt, Henshaw tarafından 1662 yılında İngiltere’de “domicilium” verdiği basınç odasında herhangi bir bilimsel temele dayanmaksızın yapılan uygulamalardır. Yaklaşık iki yüzyıllık sessizlikten sonra XIX. yüzyılda Avrupa’nın çeşitli şehirlerinde hava

Bir Anı—devamı

yaşayarak dinlenir, zamanı geldiğinde yine mesai yapar gibi basınç altında çalışmaya başlarlar. Basınç altında geçen günler ya da haftalar sonrası iş bitiminde ya da vardiya değişiminde saatler ya da günler süren dekompresyon sadece bir kez yapılarak zaman kaybı önlenmiş olur.

5,64 km tünelden oluşan Avrasya Tüneli'nin 3,34 km'si İstanbul Boğazı'nda deniz tabanının da altından geçerek iki kıtayı birleştirmiştir. En derin yeri deniz yüzeyinden 106 metre aşağıda bulunan 13,7 çapındaki tünel, tünel delme makinesi (Tunnel Boring Machine-TBM) ile açılmıştır. Zaman zaman TBM makinesinin bakım ve onarımı gerektiğinde dalgıçlar makinenin ucundaki basınçlı kısma girip çalışmıştır. Kısa sürede giderilemeyen bakım ve onarım gerektiğinde dalgıçlar yaklaşık 10 bar (100 m) basınca satüre olmuş, çalışma saatleri dışında şantiyede kurulan basınç odasında yaşayarak günler geçirmiştir. Ülkemizde yapılan ilk satürasyon dalışını da içeren bu projede yedi kez satürasyon gerçekleşmiş olup yüzeye gelişi dört günü aşan dalışların en uzununu 16 gün sürmüştür (Resim-3). Bu projede satürasyon dalışı yapacakların uygunluk muayeneleri, basınç altında personel varken sahada tıbbi destek SHHT uzmanları tarafından gerçekleştirilmiştir (20).

solutularak yapılan hiperbarik tedavi uygulamalarına rastlanmaktadır. Hiperbarik tıp tarihinde yerini almış en büyük basınç odası, İspanyol gribi pandemisi sırasında hiperbarik tedaviler uygulayan Dr. Cunningham'ın 1928 yılında kullandığı, içerisinde yatak odaları da bulunan "Büyük Çelik Küre Hastane" olarak adlandırılan beş katlı küresel yapıdaki basınç odasıdır. Dr. Cunnigham'ın uyguladığı tedavilerle ilgili Amerikan Tıp Birliğine yeterli kanıt sunamaması sonucunda faaliyetleri yasaklanmış, böylece hastalara hava ile uygulanan hiperbarik tedaviler son bulmuştur (1).

Oksijenin 1774 yılında keşfi ve sonrasında tıbbi kullanıma girmesi ve 1937 yılında basınç altında solunduğunda dekompresyon hastalığını daha etkili tedavi edici özelliğinin görülmesiyle, bugünkü kullandığımız anlamda hiperbarik oksijen tedavisi (HBOT) uygulamalarının gelişmesi, lepra, karbonmonoksit zehirlenmesi ve gazlı kangren gibi bazı hastalıkların tedavisinde kullanılması söz konusu olmuştur. "Hollanda Kraliyet Donanması"nda görevli modern hiperbarik tıbbin babası olarak bilinen Dr. Boerema bazı kalp ameliyatlarını basınç odası içerisinde daha başarılı sonuçlar ile gerçekleştirmiş, yaptığı deneyde dolaşımında hemoglobin bulunmayan domuzları basınç odasında sadece plazmada çözünmüş oksijen ile yaşatarak "Kansız Hayat" başlıklı meşhur makalesini yayımlamıştır. 1950'li yıllardan sonra tüm dünyada basınç odalarının sayısının artması ve birçok hastalıkta HBOT'nin denenmeye başlanması ile Sualtı Hekimliği ve Hiperbarik Tıp alanında ilk uluslararası toplantı, International Congress on Hyperbaric Medicine 1963 yılında Amsterdam'da toplanmıştır. Takip eden yıllarda farklı coğrafyalarda, Undersea and Hyperbaric Medical Society (UHMS), European Underwater and Baromedical Society (EUBS) ve South Pacific Underwater Medicine Society (SPUMS) gibi dernekler kurularak HBOT endikasyonlarının ve uygulama

şeklinin belirlenmesi konusunda çalışmalar yürütmeye ve yıllık bilimsel toplantılarını yapmaya başlamıştır (2).

TÜRKİYE TARİHÇESİ

İlk Dalış Faaliyetleri

Sivil kesimde ve Türk donanmasında dalgıçlık faaliyetlerinin tam olarak hangi tarihte başladığının bilinmemesine karşın, Evliya Çelebi *Seyahatname*'sinde 17. yüzyıl ortalarında Gelibolu'da "gavvas" olarak adlandırılan dalgıçların faaliyet gösterdiğinden bahsetmiş, XIX. yüzyılın ikinci yarısında da Osmanlı donanmasında bir dalgıç bölüğünün kurulduğu bildirmiştir. Cumhuriyet'in ilk yıllarında Deniz Kuvvetleri Komutanlığına (DKK) bağlı ilk dalgıç birliği kurulmuş, 1900'lü yılların ilk yarısında günün teknolojisine uygun dalış donanımları ile dalış faaliyetleri ve eğitimleri gelişmiştir. O tarihlerde Ege ve Akdeniz kıyılarında yoğun biçimde sürdürülen sünger dalgıçlığı faaliyetlerinde yüksek oranda dekompresyon hastalığı (vurgun) olguları görülmüş, bu olgulardan ciddi durumda olanlar 1950'li yıllardan sonra İstanbul'daki, DKK, Kurtarma ve Sualtı Komutanlığı adını alan birlikteki basınç odasında tedavi edilmiştir. Bu tedaviler ülkemizde basınç odasında uygulanan ilk rekompresyon tedavileridir (3).

Mevzuatta Uzmanlık Dalı

SHHT uzmanlık dalı ile ilgili olarak ilk tanımlama, "Koruyucu Tababet Uzmanlıkları" başlığı altında "Denizcilik Tababeti" olarak 6 Eylül 1962 yılında yayımlanan 11199 sayılı *Resmî Gazete* ile yürürlüğe giren Tababet Uzmanlık Tüzüğü'nde yer almış, bu uzmanlık eğitimindeki asistanlık süresi 3 yıl olarak belirlenmiştir (4). Aynı tüzükte "Denizcilik Tababeti" uzmanlarının Gülhane Askerî Tıp Akademisinde yetiştirileceği hükmü de yer almaktadır. 18 Nisan 1973 tarih ve 14511 sayılı *Resmî Gazete*'de yayımlanan Tababet Uzmanlığı Tüzüğü'nde uzmanlık dalının adı "Deniz Hekimliği" olarak yer almış, süresi iki yıl olarak belirtilmiş; halk sağlığı uzmanlarının ise bir yıllık eğitimden sonra bu alanda da uzman olabilecekleri hükmü yer almıştır (5). On yıl sonra, 1983 yılında yayımlanan "Tababet Uzmanlık Tüzüğü'nde Değişiklik Yapılmasına İlişkin Tüzük" de ise eğitim süresi aynı kalmış, uzmanlık dalının adı "Deniz ve Sualtı Hekimliği" olarak değiştirilmiştir (6). 2002 yılında yayımlanan Tıpta Uzmanlık Tüzüğü'nde uzmanlık alanının adı "Sualtı Hekimliği ve Hiperbarik Tıp" olarak değiştirilmiş ve süresi ise 4 yıla çıkarılmıştır (7). Ancak bu süre 2009 yılında 27292 sayılı *Resmî Gazete*'de yer alan "Tıpta ve Diş Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliği" ile 3 yıla indirilmiştir (8).

Uzmanlık tüzükleri ya da yönetmeliği dışında "Sualtı Hekimliği ve Hiperbarik Tıp uzmanlığı" ile ilgili mevzuatta yer alan iki önemli yönetmelikten ilki 1997 tarihli ve 23098 sayılı *Resmî Gazete*'de yayımlanan "Profesyonel Sualtıadamları Yönetmeliği", diğeri ise 2001 yılında 24480 numaralı *Resmî Gazete*'de yayımlanmış olan "Hiperbarik Oksijen Tedavisi Uygulanan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelik"tir (9).

Birinci yönetmelikte profesyonel su altı faaliyetlerinde görev yapabilmek için “Deniz ve Sualtı Hekimi” yeterlik belgesi gerektiği, bu belgeyi söz konusu uzmanlık eğitimini alanlarla birlikte, Kurtarma ve Sualtı Komutanlığı tarafından düzenlenen “dalğış tabip” eğitimi görenlerin de alabileceği, ikinci yönetmelikte ise uzmanlık alanının ana uygulaması HBOT’nin üç aylık eğitimden geçmiş sertifikalı hekimler tarafından uygulanabileceği belirtilmiştir. HBOT uygulanan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelik’in yayımlanmasından sonra Sualtı ve Hiperbarik Tıp Derneği’nin Danıştay’a açtığı dava sonucunda ikinci yönetmelikteki “sertifikalı hekim” kavramı 2005 yılında, birinci yönetmelikteki “dalğış tabip” kavramı 2008 yılında yürürlükten kaldırılmış, böylece hem profesyonel su altı faaliyetleriyle ilgili sualtı hekimliği uygulamaları hem de HBOT ile ilgili uygulamalarda sadece “Sualtı Hekimliği ve Hiperbarik Tıp uzmanları” yetkili kılınmıştır.

AKADEMİK SÜREÇTE SUALTI HEKİMLİĞİ VE HİPERBARİK TIP UZMANLIĞI

Günümüzdeki adıyla “Sualtı Hekimliği ve Hiperbarik Tıp” uzmanlık dalının gelişiminde 1976 yılı ayrı bir öneme sahiptir. Bu tarihe kadar Deniz Kuvvetleri Komutanlığına bağlı Dalğış Okulu ve Gölcük’teki Serbest Çıkış Kulesi’nde sualtı hekimliği ile ilgili bazı uygulamaların yapılmakta olduğu bilinmekle birlikte, ilgili birimler ile bir üniversitenin iş birliği ilk defa 1976 yılında, İÜ İstanbul Tıp Fakültesi (İTF) Tıbbi Ekoloji ve Hidroklimatoloji Kürsüsü ve DKK, Kurtarma ve Sualtı Komutanlığı arasında yapılan protokolle başlamış, 1979 yılında yenilenen bu protokolle dalışa uygunluk kriterleri, dalış hastalıklarının önlenmesi ve tedavisi gibi konularda ortak bilimsel çalışmalar, seminerler, araştırma projeleri ve yurt dışında yapılan bilimsel toplantılara katılımlar başlamıştır. 1975 yılında “Tıbbi Ekoloji ve Hidroklimatoloji” dalında uzmanlık eğitimini tamamlayan Dr. Maide Çimşit, 1979 yılında İngiltere, Aberdeen Üniversitesi, Institute of Environmental and Offshore Medicine Bölümünde, petrol ve doğal gaz dalğışları, sualtı hastalıkları ve tedavileri, hiperbarik sistemler üzerinde çalışmış ve verdiği *Dalış ve Solunum Fonksiyonları* konulu tez ile Master of Science (MSc) ünvanını almıştır. Sualtı hekimliği ile ilgili ülkemizde yapılmış ilk tez çalışması 1980 yılında yine Dr. Maide Çimşit tarafından doçentlik tezi olarak yayımlanmıştır. Aynı yılda İTF öğrencilerine sualtı fiziği, fizyolojisi ve hekimliği konulu dersler verilmeye başlanmış, bunu dalışın etkileri ile ilgili ilk bilimsel araştırma raporu takip etmiş, akabinde de uzmanlık dalı ile ilgili bilimsel toplantılar düzenlenmeye başlanmıştır (10).

1984 yılında İTF Tıbbi Ekoloji ve Hidroklimatoloji AD’ye bağlı olarak anabilim dalı başkanı Prof. Dr. Nurten Özel ve Doç. Dr. Maide Çimşit tarafından Deniz ve Sualtı Hekimliği Bilim Dalı kurulmuş, Kurucu Bilim Dalı başkanlığını yürüten Doç. Dr. Maide Çimşit tarafından uzmanlık eğitimi müfredatı oluşturma çalışmaları başlatılmıştır. 1985 yılında Gülhane Askerî Tıp Akademisinde Deniz ve Sualtı Hekimliği AD’nin kurulması ile bu anabilim dalı kadrosundaki ilk uzmanlık öğrencisi Dr. Emin Elbüken İTF de uzmanlık eğitimine başlamıştır (10). İTF’deki Deniz ve Sualtı Hekimliği Bilim

Dalina ilk sivil uzmanlık öğrencileri ise, 1986 yılında uygulanmaya başlayan Tıpta Uzmanlık Eğitimi Giriş Sınavı (TUS) öncesinde burslu olarak alınıp, daha sonra kadroya geçen Dr. Salih Aydın ve Dr. Şamil Aktaş olmuştur. İTF'deki bilim dalı 1989 yılında anabilim dalına dönüşerek Tıbbi Ekoloji ve Hidroklimatoloji AD'den ayrılmış, GATA ve İTF deki anabilim dallarına TUS ile alınan uzmanlık öğrencilerinin eğitimlerini tamamlaması ile uzman sayısı 2023 yılı itibarı ile doksana yaklaşmıştır.

SHHT uzmanlık alanı ile önemli bir gelişme de Prof. Dr. Maide Çimşit'in başkanlığında İstanbul Üniversitesi Hiperbarik Tıp Araştırma ve Uygulama Merkezinin (Hİ-TAM) kurulmasıdır. Yönetmeliği 1996 yıl ve 22532 Sayılı *Resmî Gazete*'de yayımlanan HITAM (11), hiperbarik tıp bilimleri ve ilgili hiperbarik teknoloji alanlarında uygulama ve araştırma yapmayı amaçlayarak İstanbul Üniversitesinin ilgili birimlerinden üyeler ile birçok disiplini bir araya getirmiştir. Uzmanlık alanı ile ilgili ülkemizde gerçekleştirilen ilk uluslararası bilimsel toplantı "XX. Annual Meeting of the European Underwater and Baromedical Society" 1994 yılında, ilk ulusal kongre "I. Ulusal Sualtı Hekimliği ve Hiperbarik Tıp Toplantısı" 1988 yılında Prof. Dr. Maide Çimşit başkanlığında HİTAM tarafından gerçekleştirilmiştir. İstanbul Üniversitesine bağlı birçok merkezle birlikte HİTAM'ın da kapanması nedeni ile uluslararası ve ulusal toplantıların organizasyonunu 1993 yılında Prof. Dr. Maide Çimşit başkanlığında kurulan Sualtı ve Hiperbarik Tıp Derneği üstlenmiş, 2010 yılında uluslararası "36. Annual Meeting of the European Underwater and Baromedical Society" toplantısını, 2022 yılında on beşincisi düzenlenen "Ulusal Sualtı Hekimliği ve Hiperbarik Tıp Toplantısı" nı organize etmiştir.

Tıpta uzmanlık derneği olarak faaliyet gösteren Sualtı ve Hiperbarik Tıp Derneği üyeleri SHHT uzmanlarından oluşmakta, dernek uzmanlık alanı ile ilgili gelişmelere katkıda bulunmayı, bu alanda uğraş veren kişiler arasında yakın ilişkiler kurmayı, bilgi ve deneyim alışverişini arttırmayı amaçlamaktadır. Uzmanlık derneği bugüne kadar birçok bilimsel çalışmayı, bu bilimsel çalışmaların sonuçlarının ulusal ve uluslararası toplantılarda sunulmasını, uluslararası kurumlarda dernek üyesi uzmanların ülkemizi temsil etmesini desteklemiş, uzmanlık eğitiminin niteliğini arttırmak, uzmanların öz-lük haklarını, yetki ve sorumlularını korumak için girişimlerde bulunmuştur.

ÜLKEMİZDE SUALTI HEKİMLİĞİ VE HİPERBARİK TIP UZMANLIĞI İLE İLGİLİ İLKLER

Ülkemizde sualtı hekimliği ile ilgili ilk tez 1980 yılında *Hiperbarik Ortam Koşullarının Akciğer Fonksiyonları Üzerindeki Etkilerinin Türk, Libya'lı ve İngiliz Dalgıç-Balıkadamlarda Karşılaştırmalı Tetkiki* başlığı ile İÜ İstanbul Tıp Fakültesinde Maide Çimşit tarafından doçentlik tezi olarak hazırlanmıştır (12). İlk uzmanlık tezi ise 1986 yılında GATA'da Emin Elbükten tarafından *Bir Yıllık Rotasyon Seminer Çalışmaları 1 Ekim 1985-30 Eylül 1986* başlığı ile hazırlanmıştır (13). Bir ulusal dergide yayımlanan ilk Türkçe makale "Türk Asker Balıkadamlarda Plazma Kortizol Düzeyinin Değerlendirilmesi" başlığı ile Maide Çimşit ve arkadaşı tarafından 1981 yılında yayımlanmıştır (14). Bir uluslararası hakemli dergide İngilizce yayımlanan ilk makale "37 decompression sick-

ness cases treated in the Department of Underwater and Hyperbaric Medicine, İstanbul Faculty of Medicine” başlığı ile Akın Savaş Toklu ve arkadaşları tarafından 1999 yılında (15), bir uluslararası SCI-Expanded taranan dergide İngilizce olarak yayımlanan makale ise “Hyperbaric oxygen therapy in adriamycin extravasation: An experimental animal study” başlığı ile Şamil Aktaş ve arkadaşları tarafından 2000 yılında yayımlanmıştır (16). Uzmanlık alanı ile ilgili ilk Türkçe kitap *Hiperbarik Tıp* adı ile Maide Çimşit tarafından 2009 yılında (17), ilk İngilizce kitap da Akın Savaş Toklu ve František Novomeský tarafından *Fundamentals of Diving Medicine* adıyla 2021 yılında yayımlanmıştır (18).

ULUSLARARASI KURULUŞLARDA UZMANLIK ALANINDA ÜLKEMİZİN TEMSİLİ

Uluslararası kuruluşlardan the European Underwater and Baromedical Society (EUBS)’in yönetim kurulunda Prof. Dr. Maide Çimşit 2006-2009 yılları arasında Doç. Dr. Bengüsü Mirasoğlu 2016-2019 yılları arasında görev almış olup Dr. Mirasoğlu 2021 yılı itibarı ile EUBS Başkan Yardımcılığı görevine getirilmiştir. Dr. Çimşit, European Committee for Hyperbaric Medicine (ECHM)’in Yönetim Kurulu Üyesidir. Prof. Dr. Akın Savaş Toklu 2012 yılından bu yana (2023) European Diving Technology Committee (EDTC) Yönetim Kurulu Üyeliği ve Sekreterliği görevini yürütmektedir. Dr. Toklu 2017 yılından bu yana da the International Diving Medical Expert Board (IDMEB) Üyesi olarak görev yapmaktadır.

HİPERBARİK OKSİJEN TEDAVİSİ UYGULAMALARI

Bir basınç odası içerisinde, çevre basıncından daha yüksek basınçlarda hastalara %100 oksijen solutmak suretiyle yapılan HBOT, SHHT uzmanlık alanının ana tedavi yöntemidir. Dalış hastalıklarında kullanıldığında “rekompresyon tedavisi” adını alan bu tedavi yöntemi, ülkemizde ilk olarak Kurtarma ve Sualtı Komutanlığında bulunan basınç odasında dekompresyon hastalığı (vurgun) olgularının tedavisinde kullanılmıştır. 1990 yılında Deniz Kuvvetleri Komutanlığı kullanımından çıkarılan iki basınç odasının yenilenip o dönemki ismi ile İTF, Deniz ve Sualtı Hekimliği AD’de kullanıma girmesine kadar acil hastalıkların tedavisi Kurtarma ve Sualtı Komutanlığında gerçekleştirilmiştir (10). HBOT’nin gazlı kangren, kronik refrakter osteomyelit, karbonmonoksit zehirlenmeleri, akut travmatik iskemiler, ani görme ve ani işitme kaybı gibi dalış dışı hastalıklarda kullanımı, 1990 yılında İTF Deniz ve Sualtı Hekimliği AD’nin 12 yataklı kliniğinin ve 8 kişilik basınç odasının faaliyete girmesi ile yaygınlaşmıştır. Hiperbarik Oksijen Tedavileri İTF dışında 1993 yılında tek kişilik, 1996 yılında çok kişilik basınç odalarıyla Gülhane Askerî Tıp Akademisi (GATA) Haydarpaşa Hastanesinde, 2008 yılında kurulan çok kişilik basınç odası ile GATA Ankara Hastanesinde uygulanmaya başlamıştır (19). 1998 yılında İTF Deniz ve Sualtı Hekimliği AD’de bulunan çok kişilik basınç odasında, dekompresyon hastası iki dalgıcın tedavisi sırasında maalesef bir yangın çıkmış, iki dalgıçla birlikte uzmanlık öğrencisi Dr. Cengiz Çetin de hayatını kaybetmiştir. Bu elim

olaydan sonra İstanbul Tabip Odası her yıl asistan Dr. Cengiz Çetin adına tez yarışması düzenleyerek anısı yaşatılmaktadır.

HBOT'nin ülkemizdeki kullanımı ile ilgili iki önemli olay da ülkemizde yaşanan depremlerdir. Deprem felaketinde göçük altından kurtarılan depremzedelerde sık karşılaşılan “kompartment sendromu” ve “crush yaralanmaları” HBOT'nin acil endikasyonları arasında yer almaktadır. 1999 yılında yaşanan 17 Ağustos Gölçük ve 12 Kasım Düzce depremleri ve 6 Şubat 2023'te on ili etkileyen depremde bahsedilen endikasyonlar için uygulanan HBOT birçok depremzedenin uzuv kaybının önlenmesine katkı sağlamıştır. 1999 yılında yaşanan depremde kısıtlı sayıda hiperbarik merkezde tedavi uygulanabilirken, hiperbarik tedavi merkezlerinin yurt çapında yaygınlaşması ile 2023 yılında birçok merkezde depremzedelere HBOT uygulanabilmektedir (Resim 1).

1998'e kadar sadece GATA Haydarpaşa ve Ankara Hastaneleri ve İTF Hastanesinde hiperbarik tedavi merkezleri bulunmaktayken, 1998 yılından itibaren özel hiperbarik tedavi merkezleri de açılmaya başlanmış, Sağlık Bakanlığına bağlı hastaneler ve diğer üniversitelerde açılan merkezler ile birlikte günümüzde ülke çapına yayılmış hiperbarik tedavi merkezi sayısı elliyi aşmıştır.

Resim 1. Basınç Odasında Hiperbarik Oksijen Tedavisi Gören Depremzedeler (Fotoğraf: Levent Demir)

SUALTI HEKİMLİĞİ FAALİYETLERİ

Hâlihazırda yürürlükte olan Profesyonel Sualtı Adamları Yönetmeliği' ne göre profesyonel sualtı adamlarının başlangıçta ve her iki yılda bir dalışa uygunluk muayeneleri sualtı hekimleri tarafından yapılmakta olup yine aynı Yönetmelik gereğince 40 metreden derine yapılan dekompresyonlu dalışlar ile karışım gaz dalışlarında, dalış yapılan bölgede, dalış süresince bir sualtı hekimi ve tazyik odası bulundurulması zorunlu kılınmıştır (9). Bu nedenle ülkemizde su altında gerçekleştirilen atık su deşarj hattı döşemeleri, arkeolojik kazılar, doğal gaz platformu çalışmaları, batık kurtarma çalışmaları, Marmaray raylı sistem inşaatı, köprü inşaatları gibi birçok sualtı çalışmasında Sualtı Hekimliği ve Hiperbarik Tıp uzmanları görev almıştır. Uzmanlar ayrıca sualtı işleri dışında basınçlı tünel (kezon) çalışması da içeren Kuzey Haliç Kolektörü ve Avrasya Tüneli gibi projelerde de görev alarak basınç altında çalışanların sağlık açısından uygunluğunu kontrol etmiş, basınçlı ortamda çalışmaktan dolayı ortaya çıkan sağlık problemlerine tıbbi çözüm geçirmiştir. Ülkemizde SHHT uzmanlarının tıbbi sorumluluğunu üstlendiği projeler Tablo 1'de görülmektedir.

Tablo 1. Sualtı Hekimliği ve Hiperbarik Tıp Uzmanı Hekimlerin Tıbbi Sorumluluğunu Üstlendiği Sualtı Çalışmaları

Sivriada telekomünikasyon kablosu dalışları, 1991
Çeşme'de Rus amiral gemisi "Yevstafy"ye yapılan sualtı kazısı, 1995-1996
Çanakkale Boğazı'nda çekilen "Derinlerdeki Tarih" belgeseli, 1997
Silivri doğal gaz platformu inşaatı, 1997
INA tarafından Selimiye'de yapılan Bizans Batığı kazısı, 1997
Antalya, Büyükçekmece, Büyükkada, Küçüksu atık su deşarj hattı projeleri, 1998-2003
Gölcük Serbest Çıkış Kulesi'nde serbest çıkış eğitimleri, 1996-1997
Rus fuil oil tankeri "Volganefit 248 e Marmara Denizi'nde yapılan kurtarma kazısı, 1998
Boğaz çıkışı açıklarında, Karadeniz'de Hera batığına yapılan kurtarma kazısı, 2004
Marmaray Tüp Geçit Projesi, 2004
İskenderun Körfezi'nde "ULLA" gemisine yapılan kurtarma kazısı, 2005
Marmara Denizi'nde batmış olan Avustralya deniz altısı AE2'ye yapılan sualtı araştırmaları, 1997, 1998, 2007
Avrasya Tüneli Projesi, 2015
1915 Çanakkale Köprüsü Projesi, 2019

Resim 2. Avrasya Tüneli Projesi'nde Yapılan Satürasyon Dalışı Sonrası Basınç Odasından Çıkan Dalgıç (Fotoğraf: Akın Savaş Toklu)

Müfredat Çalışmaları

1984 yılında İTF Deniz ve Sualtı Hekimliği Bilim Dalının kuruluşu ile başlayan uzmanlık eğitimi müfredatı çalışmaları 1995-2000 yıllarında GATA ve İTF Deniz ve Sualtı Hekimliği Anabilim dalları ve Sualtı ve Hiperbarik Tıp Derneği tarafından devam ettirilmiş, bu çalışmalar sonrasında 2002 yılında yayımlanan Tıpta Uzmanlık Tüzüğü'nde uzmanlık alanının adı "Sualtı Hekimliği ve Hiperbarik Tıp" olarak değiştirilmiş ve süresi 4 yıla çıkarılmıştır. Daha sonra bu tüzük 2009 yılında yürürlükten kaldırılarak aynı yıl 27292 sayılı *Resmî Gazete*'de yayımlanan "Tıpta ve Diş Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliği" uzmanlık süresi 3 yıl olarak belirlenmiş, yönetmelik gereğince Sualtı Hekimliği ve Hiperbarik Tıp uzmanlık eğitiminin çekirdek müfredatını oluşturmak üzere komisyon kurularak çalışmalar başlatılmıştır. 2014 yılında yayımlanan ikinci, son olarak 2022 yılında yayımlanan üçüncü "Tıpta ve Diş Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliği" ile bir önceki yönetmelik yürürlükten kaldırılmış, uzmanlık adında ve süresinde herhangi bir değişiklik gündeme gelmemiştir. İlk yönetmeliğin 2009 yılında yayımlanmasından sonra kurulan komisyonların başlattığı çalışmalarda Sualtı Hekimliği ve Hiperbarik Tıp uzmanlık eğitiminin çekirdek müfredatı 2011, 2013, 2015 ve 2017 yıllarında güncellenmiş, yönetmelikte tanımı yapılan Tıpta Uzmanlık Kurulu tarafından kabul edilen son halinin eğitim kurumlarınca uygulanma zorunluluğu getirilmiştir.

2017 yılında kabul edilmiş olan Uzmanlık Eğitimi Çekirdek Müfredatı'nda Anesteziyoloji ve Reanimasyon, Yoğun Bakım, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji, Göğüs Hastalıkları, Endokrinoloji ve Metabolizma Hastalıkları Kliniklerinde birer ay olmak üzere toplam beş ay rotasyon yer almaktadır. Hâlihazırda Uzmanlık Eğitimi Çekirdek Müfredatı'nda belirlenen asgari eğitici, mekân ve donanım standartlarına sahip İÜ İstanbul Tıp Fakültesi, Sağlık Bilimleri Üniversitesi (SBÜ) Sultan Abdülhamid Han Eğitim ve Araştırma Hastanesi, SBÜ Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi, SBÜ Konya Şehir Hastanesi olmak üzere dört kurumunda uzmanlık eğitimi verilmektedir.

Sözün Demi

"Doku istiyorsa oksijen, icabında basınç odasında verecen."

"Bana bir basınç odası ile oksijen verin, sizi hemoglobinsiz yaşatayım"

Kaynaklar

1. Jain KK. The history of hyperbaric medicine. In: Jain KK (ed). Textbook of Hyperbaric Medicine (3rd ed). Hogrefe & Huber Publishers, 1999: 3-9.
2. Wattel F. A history of hyperbaric medicine. In: Mathieu D (ed). Handbook On Hyperbaric Medicine. Springer, 2006: 1-13.
3. Erenoğlu C. Dalgıç faaliyetlerinin tarihi gelişimi. In: Cimsit M, Toklu AS (eds). I. Ulusal Sualtı ve Hiperbarik Tıp Toplantısı. Turgut Yayıncılık ve Ticaret AŞ, İstanbul, 1999: 1-2.
4. Resmî Gazete, 6 Eylül 1996, Sayı: 11199.
5. Resmî Gazete, 18 Nisan 1973, Sayı: 14511.
6. Resmî Gazete, 23 Kasım 1983, Sayı: 18230.
7. Resmî Gazete, 19 Haziran 2002, Sayı: 24790.
8. Resmî Gazete, 18 Temmuz 2009, Sayı: 27292.
9. Resmî Gazeteler, 02 Eylül 1997, Sayı: 23098, 01 Ağustos 2001, Sayı: 24480.
10. Çimşit M. Türkiyede hiperbarik tıbbın tarihçesi. In: Cimsit M, Toklu AS (eds). I. Ulusal Sualtı ve Hiperbarik Tıp Toplantısı. Turgut Yayıncılık ve Ticaret AŞ, İstanbul, 1999: 3-5.
11. Resmî Gazete, 23 Ocak 1996, Sayı: 22532.
12. Çimşit M. Hiperbarik Ortam Koşullarının Akciğer Fonksiyonları Üzerindeki Etkilerinin Türk, Libya'lı ve İngiliz Dalgıç-Balıkadamlarda Karşılaştırmalı Tetkiki. Doçentlik Tezi, İÜ, İstanbul Tıp Fakültesi, İstanbul, 1980.
13. Elbüken E. Bir yıllık rotasyon seminer çalışmaları 1 ekim 1985-30 eylül 1986. Uzmanlık Tezi, GATA Komutanlığı, Ankara, 1986.
14. Çimşit M, Emre N, Türk asker balıkadamlarda plazma kortisol düzeylerinin değerlendirmesi. Türk Ekoloji ve Hidroklimatoloji Dergisi, Atatürk'ün 100. Doğum yılı anısına özel sayı 1981: 82-86.
15. Toklu AS, Aktas Ş, Aydın S, Çimşit M. 37 decompression sickness cases treated in the Department of Underwater and Hyperbaric Medicine, İstanbul Faculty of Medicine. Journal of SPUMS 1999; 4(29): 227-230.
16. Aktas S, Savas A, Olgac V. Hyperbaric oxygen therapy in adriamycin extravasation: An experimental animal study. Annals Of Plastic Surgery 2000; 45(2): 167-171.
17. Çimşit M. Hiperbarik Tıp. Eflatun Yayınevi. İstanbul, 2010.
18. Novomeský F, Toklu AS. Fundamentals of Diving Medicine. Vydavatelstvo Osveta. Martin, 2021
19. Aktaş Ş. Sualtı Hekimliği ve Hiperbarik Tıp Uzmanlık Dalının Tarihiçesi. In: Ertin E, Salduz A, Salduz Z (eds). Tıp Dallarındaki Gelişmelerin Tarihi. Betim Kitaplığı. İstanbul, 2022: 467-478
20. Mirasoğlu B, Arslan A, Aktaş Ş, Toklu AS. Eurasian Tunnel Project: the first saturation dives during compressed-air work in Turkey. Undersea Hyperb Med 2018; 45: 489-494.

Cumhuriyetin 100. yılında

Tıp Dallarını Tarihçesi

Cumhuriyetimizin 100. yıl dönümünde, 61 tıp dalına ait yazılardan oluşan *Tıp Dallarını Tarihçesi* adlı kitabımız ile karşınızdayız. Bu özel dönemde sizlere, tıp dallarının uzun ve anlamlı yolculuğunu aktarmaktan gurur duyuyoruz.

Tıp, insanlığın tarih boyunca en büyük zorluklarından biri olan hastalıklarla mücadelesindeki en önemli silahı olmuştur. Bu kitap, geçmişten günümüze uzanan tıp bilim dallarının tarihçesini kapsamlı bir şekilde ele almaktadır. Türkiye'nin Cumhuriyet Dönemi boyunca sağlık alanındaki ilkleri, gelişimleri, bilimsel ilerlemeleri ve tıp eğitiminin dönüşümünü ele alan bu eser, ülkemizin modernleşme sürecine katkı sağlayan değerli bilgilerle doludur. Ayrıca bazı tıp dalları tarihçeleri ülkemizde ilk defa yazılmış ve kitabımızda yer almıştır.

Kitabımızda yer alan özlü sözler, anekdotlar, bilimsel yanlışlar ve yazarların video anlatımları tıp biliminin insan hikâyelerine dokunduğu ve insana dair yönlerini ön plana çıkaran önemli unsurlardır. Bu metinler, tıp biliminin sadece bir araştırma alanı olmadığını, aynı zamanda insan hayatına ve deneyimine derinlemesine etki eden bir disiplin olduğunu göstermektedir.

@TıpDallarıTarihçesi

nobeltipkitabevleri

**NOBEL TIP
KITABEVLERİ**

www.nobeltip.com
0533 745 55 22
destek@nobeltip.com

ISBN 978-605-335-844-2

9 786053 358442